

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

18 december 2007

ONTWERP VAN DECREET

houdende de bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Paul Delva**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Wim Van Dijck;

de heren Carl Decaluwe, Dirk de Kort, Paul Delva, Johan Verstreken;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer Herman Schueremans;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de dames Martine Fournier, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

de heren Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Hans Schoofs;

de heer Bart Caron, mevrouw Michèle Hostekint, de heer André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Jan Loones.

Zie:

1439 (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen
- Nr. 3: Verslag over hoorzitting

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting van het ontwerp van decreet door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	4
1. Algemene situering van het Participatiedecreet binnen het cultuur-, jeugd- en sportbeleid....	4
2. Algemene doelstellingen.....	6
3. Concrete initiatieven	6
4. Verwijzing naar enkele uitgebrachte adviezen	8
II. Algemene bespreking.....	9
1. Standpunt van de heer Paul Delva	9
2. Standpunt van de heer Jos Stassen	13
3. Standpunt van de heer Jo Vermeulen	14
4. Standpunt van de heer Bart Caron.....	14
5. Standpunt van de heer André Van Nieuwkerke.....	15
6. Antwoord van minister Bert Anciaux	15
7. Standpunt van de heer Erik Arckens met antwoord van de minister en replieken van enkele commissieleden	20
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	22
IV. Eindstemming.....	36
Tekst aangenomen door de commissie	37

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media vergaderde op 29 november en 4, 6 en 13 december 2007 over het ontwerp van decreet houdende de bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport.

Op 29 november werd het ontwerp van decreet toegelicht. Op 4 december werd een hoorzitting georganiseerd met deskundigen uit het veld. Op 6 december werd de algemene bespreking aangevat. Op 13 december volgde de artikelsgewijze bespreking en stemming.

I. TOELICHTING VAN HET ONTWERP VAN DECREET DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

1. Algemene situering van het Participatiedecreet binnen het cultuur-, jeugd- en sportbeleid

Minister *Bert Anciaux* verwijst naar de titel van het cultuurhoofdstuk in het regeerakkoord dat spreekt over een rijk cultureel aanbod voor de hele samenleving. De eerste afspraak hierin is het investeren in de bevordering van de cultuurparticipatie en -educatie door en voor allen. En, zo staat er verder: “We steunen cultuureducatieve en sociaalartistieke werkingen, cultuurcommunicatie en participatieprojecten.” Onder het sportonderdeel wordt het volgende vooropgesteld: “We verhogen de brede sportparticipatie, ook voor personen met een handicap en leden van kansengroepen.” In het jeugdhoeftstuk wordt veel belang gehecht aan het feit dat kinderen en jongeren recht hebben op een eigen plek en op actieve jongerenparticipatie.

Het ontwerp van decreet wil daarop een antwoord zijn. Niet het enige antwoord, want het staat in relatie met vele andere maatregelen die de participatie aan cultuur, jeugdwerk en sport willen versterken. Maar ook niet zomaar een antwoord, want het draagt ontegensprekelijk een aantal stevige ambities in zich. Het Participatiedecreet vormt ook geen vanzelfsprekend verhaal, want het schuurt bewust- aan tegen een aantal evidenties in de sectoren waarvoor de minister bevoegd is, en in de samenleving. Dat zorgt ervoor dat dit decreet een bijzondere gevoeligheid oproept bij organisaties en instellingen.

Het leidmotief in het beleid voor jeugdwerk, sport en cultuur, kan volgens de minister krachtig worden samengevat: “Een zo divers mogelijk, kwalitatief, aanbod realiseren voor een zo divers mogelijke groep mensen.” Het is dus vanzelfsprekend dat participatie steeds een centraal aandachtspunt is en zal blijven. Dat vertaalde zich in de voorbije jaren in heel wat sectorale maatregelen, bijvoorbeeld de drie decreten op het lokale beleid, de aandacht voor publiekswerking, Kunsteducatie en sociaalartistieke praktijken in het kunstendecreet, het participatiehoofdstuk in het decreet op het Vlaams Jeugdbeleid. De minister verwijst ook naar initiatieven zoals de Week van de Smaak, de Gordel, de Dag van de Jeugdbewegingen: drie voorbeelden die op een uitmuntende manier werken aan de goesting tot participatie. Maar de minister denkt vooral ook aan de decreten om het verenigingsleven in cultuur, jeugdwerk en sport te ondersteunen.

De sectorale regelingen zijn het eerste en veruit het belangrijkste spoor om een participatiebeleid te realiseren. De overheid creëert voorwaarden voor continuïteit en ruimte voor vernieuwing, het brede middenveld neemt initiatieven en wordt hier ten volle voor ondersteund. Hier werd de afgelopen tijd fors in geïnvesteerd.

Naast de sectorale en gestructureerde aanpak, heeft de minister de voorbije jaren een steeds breder wordende praktijk gestimuleerd van experimentele acties die zich rechtstreeks richten op het slechten van participatiedrempels. De minister verwijst nog eens naar de ontwikkeling van de sociaalartistieke praktijken, sport voor personen met beperkingen, het participatiefonds voor personen in armoede, een bewuster sociaalcultureel- en sportbeleid voor gedetineerden enzovoort. Dat tweede en meer aanvullend spoor is een goede evolutie geweest. Het heeft kansen gegeven aan verkenneren in de sectoren, het heeft mogelijkheden gecreëerd om koppig op hardnekkige participatiedrempels te werken.

Maar de minister ervaart nog te veel dat deze praktijken worden beschouwd als een kers op de taart, bijna als een luxekeuze, als kruimels die pas op de grond vallen als iedereen rond de tafel voldoende gegeten heeft. Gedoogd, maar niet omarmd en bedreigd door het ontbreken van een structureel kader. En dat is een groot probleem, ook voor de legitimiteit van een steeds groter wordend jeugd-, cultuur- en sportaanbod en dat dan nog eens binnen een vrijetijdsomgeving die steeds diverser wordt.

De minister heeft absoluut niet de ambitie om alle mensen mordicus toe te leiden naar het prachtige aanbod in de sectoren. Als het op participatie aankomt, houdt de minister steeds de uitspraak voor ogen van één van de deelnemers aan een project voor mensen in armoede: “Niet willen kiezen is een recht, niet kunnen kiezen is uitsluiting.” In de samenleving is er toch nog een belangrijk aantal mensen dat niet ten volle kan participeren in en aan het cultuur-, jeugdwerk- en sportaanbod. Het gaat hier in vele gevallen om uitsluiting. Cultuur, jeugdwerk en sport zullen de sociaaleconomische en andere ongelijkheden niet zomaar opheffen. Maar de minister is er van overtuigd dat een slagkrachtig beleid wel bijdraagt aan de bestrijding daarvan, en dat het effectief kan inspelen op hardnekkige hinderpalen en participatiedrempels. Dat verplicht het beleid ambitieus te zijn. Juist daarom wil de minister met dit decreet vooral fors inzetten op het tweede, aanvullende spoor. Hij wil dat spoor expliciet en volwaardig maken. Het decreet moet er nog meer toe aanzetten om meer gedifferentieerd te denken over de verschillende publieken en groepen mensen, over specifieke methodes voor specifieke vraagstukken.

En dat raakt aan de gevoeligheid van de getallen. De jongste maanden werd de minister wel eens geconfronteerd met wel gemikte statistieken over de alles-behalve rooskleurige evolutie van de participatie binnen het cultuurbeleid. Participeert men vandaag meer of minder? Voor jeugdwerk en sport zijn de statistieken positief.

Voor cultuur is het verhaal genuanceerder. De TOR-groep gaf in het tijdsbestedingsonderzoek aan dat de tijd die de Vlaming spendeert aan cultuur en vermaak is toegenomen tussen 1999 en 2004. VRIND spreekt over een stagnatie. De participatiesurvey zelf, die de meest scherpe foto neemt, spreekt zich niet uit, want pas in 2005 werd de eerste survey gepresenteerd als een nulmeting voor een screening op langere termijn. De minister trekt dus voorzichtige conclusies, zonder daarmee elke mogelijke kritische evaluatie onder de mat te willen vegen. Het Participatiedecreet is zelfs het gevolg van een kritische evaluatie.

Veel heeft te maken met de invulling van het brede cultuurbegrip, wat dikwijls nog wordt herleid tot toeschouwer zijn van een kunstenaarbod. Uiteraard is cultuurparticipatie ook participatie aan het verenigingsleven, aan vormingsorganisaties en hobbyclubs.

Bovendien is de minister het met de Raad voor Cultuur eens dat “een cultuurbeleid dat participatie hoog in het vaandel voert, zich niet mag beperken tot een louter kwantitatieve invalshoek die enkel gericht is op een toename van de participatie. Het is ook aangewezen om in te zetten op een meer kwalitatieve benadering”. In het decreet is er dan enerzijds sprake van publieksverbreding, waar het accent inderdaad ligt op de wens dat meer mensen aan meer sport-, cultuur- en jeugdwerkaanbod kunnen participeren. Anderzijds worden de begrippen publieksverdieping en -vernieuwing gehanteerd, waarbij vooral wordt gefocust op specifieke maatregelen om specifieke groepen mensen op een volwaardige manier te betrekken.

Participatie vertaalt zich in dit decreet in deelnemen en deelhebben. Bij deelnemen gaat het over participanten als gebruikers, aanwezigen, toeschouwers. Participatie als deelhebben benadrukt een sterkere betrokkenheid. Hier zijn de participanten mede-eigenaars van het aanbod, soms als beroepskracht en meestal als vrijwilliger. Ze boetsen mee aan hun projecten.

Samengevat is de reden van het Participatiedecreet, de overtuiging dat de centrale plaats die participatie inneemt, vraagt om een betere inbedding en een integratie van een aantal voorzieningen, zowel onderling als in relatie tot de rest van de regelgevingen. Daarbij is het ook noodzakelijk om de inspanningen te versterken, ze scherper af te lijnen en waar nodig ze ook een nieuwe en meer doeltreffende impact te geven. Door ze in een gezamenlijk decreet te structureren, zullen ze zich tegenover elkaar en de rest van de beleidsvoering sterker profileren. Het Participatiedecreet flankert en stimuleert het cultuur-, jeugd- en sportbeleid.

De Vlaamse Gemeenschap investeerde sinds de jaren zeventig van de vorige eeuw fors in een sterke ontwikkeling van het aanbod en de spreiding ervan. De jongste tien jaar leidde dat tot een verdubbeling van de middelen. Het fijnmazige, zeer diverse en kwaliteitsvolle netwerk aan cultuur-, sport- en jeugdverenigingen en -instellingen in Vlaanderen wordt internationaal sterk benijd. In de drie-eenheid aanbod-spreiding-participatie is in dezelfde periode echter het minst offensief en duurzaam geïnvesteerd in de laatste pijler. Dat vraagt om een doorgedreven beleid, dat soms minder exclusief vertrekt vanuit de

evidente kaders waaruit instellingen opereren, maar veel sterker vanuit waarden, verwachtingen en competenties van groepen mensen zelf.

2. Algemene doelstellingen

De *minister* benadrukt dat het Participatiedecreet gebaseerd is op een aantal algemene doelstellingen. Het stelt de participatie, in zijn verschillende dimensies, steeds als eerste en belangrijkste aandachtspunt. Het werkt aanvullend en ondersteunend voor de sectoraal georganiseerde decreten en beleidsvoering in de domeinen cultuur, jeugd en sport. Het werkt sectoroverschrijdend en zal zich niet beperken tot ofwel het cultuur-, ofwel het jeugd-, ofwel het sportbeleid. Het ontwerp biedt een combinatie van ondersteuningsmaatregelen, waaronder het structureel inbedden van de beleidsaandacht voor een aantal specifieke doelgroepen, de verankering van enkele specifieke en sectoroverschrijdende participatie-instellingen en het creëren van een subsidiekader voor vernieuwing rond participatie.

Het Participatiedecreet verzamelt een aantal bestaande regelingen die in een coherent geheel worden samengebracht en verankert enkele instellingen in een sluitend referentiekader. Het decreet vernieuwt ook en breidt bestaande opdrachten voor instellingen of doelstellingen van regelingen uit. Het voegt extra middelen en nieuwe instrumenten toe.

De meeste accenten van het ontwerp van decreet zijn niet enkel gebaseerd op het onderzoeksmateriaal of de inbreng van ervaringsdeskundigen, maar ook op een aantal rapporten van de Vlaamse Regering. De minister verwijst daarbij, naast het pact met de Verenigde Verenigingen, vooral naar het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding, het Strategisch Plan voor Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden, het Strategisch Plan Minderhedenbeleid.

Uit die rapporten konden rechtstreeks zeventien conclusies worden afgeleid, die ook in de reguleringssimplyanalyse bij het decreet staan. Het belang van een blijvend onderzoek naar participatie en voortdurende investeringen in een zo divers mogelijk aanbod worden benadrukt. Er moet nog meer ingezet worden op publieksverbreding, waarbij informatie en sensibilisatie centraal staan. In dat verband blijkt dat evenementen en laagdrempelige publieksinitiatieven een bijzondere wervende kracht hebben. Voor alle vormen van participatie is er een lagere deelname van

kortgeschoolden. Ook op dat vlak moeten gerichte initiatieven worden genomen om de kloof te verkleinen. Het concept Brede School kan daaraan bijdragen.

Uit onderzoek blijkt nog een significant verschil tussen de participatiegraad van mensen met en mensen zonder beperking. Via doelgerichte initiatieven moet die kloof verkleinen. De participatie-inspanningen voor mensen in armoede mogen niet beperkt blijven tot cultuur, maar moeten kansen geven voor vrijetijdsparticipatie. Bovendien moeten alle mensen in armoede, dus ook zij die niet bij verenigingen zijn aangesloten of cliënt zijn van het OCMW, mogelijkheden krijgen. Tegelijk moeten de lokale verenigingen van en voor mensen in armoede meer ruimte krijgen om rond cultuur, jeugdwerk en sport te kunnen werken. Ook kleinere organisaties moeten sociaalartistieke en sociaalsportieve projecten kunnen ontwikkelen.

In gevangenissen bevindt de sportpromotie zich nog maar in een proeffase. Het is te weinig uitgebouwd en niet verankerd. Wat het sociaalculturele werk betreft, is er een stevig aanbod gegroeid, maar vooral inzake bibliotheekwerk is het verschil tussen de gevangenissen te groot. Voor het creëren van evenredige kansen tot actieve participatie moet de overheid de cultuur- en sportcreatie van de etnisch-cultureel diverse groepen stimuleren.

De acties en maatregelen in het ontwerp sluiten naadloos aan bij de conclusies in deze rapporten.

3. Concrete initiatieven

De *minister* wijst op het schema dat in de memorie van toelichting is opgenomen. Voor het duiden van de concrete initiatieven gaat de minister echter uit van twee kapstokken waaraan de diverse maatregelen kunnen worden opgehangen.

Het Participatiedecreet wil op vele manieren een nieuwe hefboom zijn voor meer gemeenschapsvorming en voor meer kansen voor brede groepen in de samenleving om van cultuur, jeugdwerk en sport te kunnen proeven. Daarvoor zijn er verschillende acties. Door CultuurNet een structurele plaats te geven, wordt de aandacht voor communicatie over en sensibilisatie voor cultuur, jeugdwerk en sport verankerd. Vanuit dezelfde motieven krijgt Stichting Lezen een vaste plaats in het decreet. ‘Den boek’

wordt geactiveerd en dynamischer gemaakt zodat alle cultuur-, jeugd- en sportverenigingen, maar ook instellingen zoals rusthuizen en asielcentra een subsidie kunnen krijgen voor de programmering van een breed podiumaanbod.

Er komt een structureel ondersteuningsbeleid voor grote cultuur- en sportevenementen die de participatie centraal stellen. De Cultuurstad en Sportstad van Vlaanderen worden gelanceerd, waarbij één van de belangrijkste criteria het draagvlak en enthousiasme bij de bevolking is. Via de proeftuin Brede School wordt actief gewerkt aan een toekomstscenario voor het onderwijs. Die subsidie wil bijdragen aan een actieve betrokkenheid van verenigingen of projecten uit de cultuur-, jeugdwerk- en sportsector in brede netwerken waarin een volwaardige Brede School kan tot stand komen.

Er komt eindelijk een stevige maatschappelijke waardering van hobbyverenigingen. Tot op heden werd daar soms denigrerend over gedaan, maar ze vormen een belangrijke weg tot gemeenschapsvorming. Een aantal organisaties met een belangrijke deskundigheid voor de ondersteuning van het verenigingsleven krijgt een vaste plaats. Het Steunpunt Vrijwilligerswerk en de Verenigde Verenigingen krijgen vanuit dat oogpunt op dit ogenblik reeds een ondersteuning. Via de proeftuinen wordt ook expliciet aandacht besteed aan het versterken van de verenigingswerking binnen sport.

Diverse projectenregelingen en proeftuinen willen bijkomende mogelijkheden geven aan kansengroepen om hun eigen projecten tot stand te brengen. De minister denkt aan de algemene projectenregeling voor kansengroepen, maar evengoed aan de proeftuinen die kansengroepen stimuleren tot en begeleiden bij het ontwikkelen van jeugdverenigingsleven.

De tweede kapstok is dat het Participatiedecreet een stevige partner wil zijn voor kansengroepen. Kansengroepen worden in het decreet gedefinieerd als “een geheel van personen die vanwege één of meer gemeenschappelijke persoons- of situationele kenmerken bijzondere beleidsuitdagingen stellen voor cultuur-, jeugdwerk- en sportparticipatie”. De definitie is bewust niet problematiserend. Niet de klacht, maar de kracht van de mensen en de noodzaak dat het beleid hun extra kansen geeft, vormen de uitgangspunten. 37 procent van de middelen gaat expliciet naar kansengroepen. Samen met een aantal proeftuinen is het voor de eerstvolgende jaren wellicht zelfs goed voor de helft van de middelen.

Voor de kansengroepen zijn er een aantal specifieke acties. De algemene projectenregeling wil goede, vernieuwende projecten zien geboren worden die inzetten op deze kansengroepen. Het ontwerp van decreet heeft het over gedetineerden, personen met een handicap, mensen in armoede, etnisch-cultureel diverse groepen en gezinnen met jonge kinderen. De projecten worden liefst opgezet door niet-klassieke spelers, want het ontwerp wil vermijden dat de organisaties die al structureel erkend of gesubsidieerd zijn, allemaal opnieuw langs de kassa zouden passeren voor hun evidente participatie-inspanningen. Uitzondering zijn projecten voor gedetineerden en stevige, uitzonderlijke projecten. Zowat alle adviezen en standpunten geven aan dat een grotere openheid nodig is. De minister pleit daar echt niet voor. Het zou van het participatiebeleid een apartheidsbeleid maken en zou de vele andere sectorale regelingen uithollen.

Alle mensen in armoede moeten kunnen profiteren van cultuur, jeugdwerk en sport. Daarom komt er een stevige investering om via lokale netwerken van plaatselijke armoedeverenigingen, OCMW's en de gemeentelijke diensten rechtstreeks meer geld naar hen te laten vloeien. Niet betuttelend, maar eindelijk in complete samenspraak en gelijkwaardigheid.

Er komt een nieuwe participatie-instelling die het participatiebeleid voor kansengroepen mee aanwakkert. Zij geeft ondersteuning op het niveau van visie en methoden, stimuleert samenwerking en netwerkvorming, haalt goede praktijken naar boven en voedt verder het maatschappelijke debat. De organisatie ontstaat vooral uit Kunst & Democratie en Cubido, maar werkt in een stevig partnerschap met het Participatiefonds voor mensen in armoede. Dat fonds is een samenwerkingsverband van Welzijnsschakels, het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het woord nemen, het Vlaams Ondersteuningscentrum voor de Basiseducatie en Samenlevingsopbouw Vlaanderen. De minister hecht veel belang aan dit netwerk. Het moet een stevige rol blijven spelen. Enerzijds blijven zij mee instaan voor de bijdragen voor mensen in armoede die niet in gemeenten wonen waar lokale netwerken actief zijn, anderzijds blijven zij een belangrijke bron voor toeleiding en voor centrale afspraken met een aantal grote cultuur- en sportspelers in Vlaanderen. Zij zijn en blijven de meest gevoelige en accurate thermometer om voortdurend het beleid te kunnen evalueren.

De Rode Antraciet krijgt een vaste stek in het ontwerp, waardoor tegelijk via bijkomende investeringen de aandacht voor sport in gevangenis een vol-

waardige plaats krijgt. In hetzelfde hoofdstuk engageert het beleid zich om te werken aan een minimale kwaliteit van de bibliotheekwerking in elke gevangenis in Vlaanderen en Brussel.

Er komen extra kansen voor bepaalde kansengroepen om elkaar via praktijkgerichte, laagdrempelige educatie te ontmoeten en van vorming te proeven. Via drie proeftuinen versterkt de minister ook de belangrijke maatschappelijke rol van sport. Zo wordt buurtsport verder uitgebouwd. Samen met profvoetbalclubs worden de mogelijkheden van een stevig sociaal-maatschappelijk engagement ten opzicht van de buurt of de stad waarin ze werken, verkend. Sportclubs kunnen ook een ideale plek zijn voor een aantal jonge mensen in de grootsteden om op een veilige manier bredere ondersteuning te krijgen. Het proefproject Kort op de Bal in Brussel is gestart en zal als proeftuin verder ontwikkeld worden.

4. Verwijzing naar enkele uitgebrachte adviezen

De *minister* vestigt er de aandacht op dat de concrete operationalisering van het Participatiedecreet gebeurt over een periode van twee jaar. De uitvoering zal dus ook in fasen gebeuren. Dat betekent dat het vanaf 2009 op kruissnelheid moet zijn. Op dat moment wordt een budget van 17.584.000 euro uitgetrokken. Dat is een stijging met 7.373.000 euro of 72,2 percent ten opzichte van vandaag.

Het ontwerp van decreet wil een ruimte creëren waarin de voortdurende veranderingen, die eigen zijn aan het participatiebeleid, zonder veel problemen kunnen worden ondervangen. Het ontwerp legt een aantal aandachtspunten en methoden vast, maar wil tegelijk een kader zijn waarbinnen de concrete accenten voor een flankerend participatiebeleid voortdurend kunnen worden aangepast aan de actuele behoeften.

Het Participatiedecreet is van niemand en van iedereen, stelt de minister. In tegenstelling tot de meeste andere decreten, wordt hier niet expliciet ingezoomd op een sector. Tegelijk behandelt het een problematiek waaraan vele organisaties gevoelig zijn. Daardoor ervaart de minister – ook in de adviezen van de raden – een groot geloof in de doelstellingen van het decreet, maar twijfels over de effecten die het op termijn zou veroorzaken of over de slagkracht ervan. Zo geeft de Sportraad een voorzichtig positief advies waarbij hij waakzaam wil zijn over de vraag of het

decreet ook effectief voor de sportsector een zichtbare meerwaarde zal zijn. De Raad voor Cultuur waardeert de uitgangspunten en invalshoeken en meent dat het decreet op korte termijn een belangrijke aanzet kan zijn, maar geeft toch mee dat in de toekomst de actieradius best wordt uitgebreid naar andere beleidsvelden en -domeinen om nog meer slagkracht te hebben. Het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het woord nemen maakt een soortgelijke bedenking. De minister is gevoelig aan die opmerkingen. Hij is het eens met de raden dat de toepassing van het decreet voortdurend zal moeten worden geëvalueerd en aangepast waar en wanneer nodig.

De Vlaamse Ouderenraad bracht zeer recent een advies uit waarin hij explicietere aandacht vraagt om de kansengroep ouderen te omschrijven als “ouderen die omwille van hun financiële situatie, fysieke conditie, etnisch-culturele afkomst of lage scholingsgraad extra drempels moeten nemen om te kunnen participeren aan het cultureel en maatschappelijk leven.” Zij geven hiermee terecht aan dat heel wat ouderen tot de kansengroepen behoren die in dit ontwerp naar voren worden geschoven. In dezelfde geest pleit het Minderhedenforum ervoor om inzake personen in armoede expliciet te verwijzen naar etnisch-cultureel diverse groepen. Ook daar is de minister zeer gevoelig aan. Hij is ervan overtuigd dat het ontwerp op dit vlak bestaande initiatieven kan versterken en nieuwe initiatieven aanwakkeren. Maar in beide gevallen voegt het geen bijkomende kansengroep toe, omdat de elementen die hierin worden aangegeven eerder verwijzen naar het feit dat de drempels om te participeren dikwijls worden veroorzaakt door een samenhang van factoren, die in andere kansengroepen al werden benoemd. Het verheugt de minister vast te stellen dat het Minderhedenforum het decreet, en met name de integrale aandacht hierin, voor interculturaliteit ondersteunt.

Het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen is verheugd over het feit dat er heel wat aandacht gaat naar mensen in armoede. Tegelijk vraagt deze organisatie – samen met het Participatiefonds zelf – dat er bij de ontwikkeling van de lokale netwerken veel zorg en aandacht is voor de positie van de plaatselijke verenigingen. De minister is er inderdaad van overtuigd dat dit nieuwe systeem hiermee staat of valt. Zeker in een eerste periode wil hij het netwerk van het Participatiefonds ten volle mee betrekken bij het concreet opvolgen van wat zich op het terrein ontwikkelt.

Met dit ontwerp van decreet wordt volgens de minister een belangrijke sluitsteen gelegd voor het beleid dat de jongste tien jaren werd ontwikkeld. Het Participatiedecreet is geboren vanuit een geloof in de maakbaarheid van de samenleving en in de rol die de sectoren daarin kunnen en moeten spelen. Elk voor zich, en samen: hierdoor worden deze sectoren ook sterkere, dragende pijlers in de samenleving.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Standpunt van de heer Paul Delva

De heer *Paul Delva* verklaart dat de CD&V-fractie, ondanks enkele meningsverschillen met de minister constructief wil meewerken. De fractie onderschrijft volledig het tweesporenbeleid in het cultuurbeleid van minister Anciaux, namelijk de verdieping en vernieuwing van het kwaliteitsvolle cultuuraanbod enerzijds, en anderzijds zoveel mogelijk mensen laten deelhebben en deelnemen aan cultuur. Dat sluit trouwens aan bij de christendemocratische visie om midden de mensen te werken en te besturen, en om zoveel mogelijk mensen en groepen ook te betrekken bij het cultuur-, jeugd- en sportbeleid.

De toelichting bij het ontwerp van decreet is een interessant document. Bij het bestuderen van de omzetting van deze principes naar de concrete decreetartikelen valt echter op dat de basisfilosofie van het Participatiedecreet niet volledig omgezet kon worden in de concrete beleidskeuzes. De spreker haalt drie principes aan om dit te bewijzen.

Het eerste principe betreft het vraagstuk van de transversaliteit, dat wil zeggen dat men steeds sectoroverschrijdend probeert te werken voor zowel cultuur, jeugd als sport. Dat blijkt in de praktijk echter moeilijk haalbaar. Buurtvoetbal heeft weinig te maken met cultuurbeleid, de hobbyverenigingen zijn ook maar in één beleidsdomein actief, de Stichting Lezen heeft weinig met sport te maken, CultuurNet werkt niet rond de sport- en jeugdsector enzovoort. De spreker onderstreept echter de waardevolle werking van deze organisaties, en is verheugd dat ze via dit decreet verankerd worden. De weeskindjes komen thuis, en dat is maar goed ook. De Vlaamse Sportraad en de Vlaamse Jeugdraad merkten tijdens de boeiende hoorzitting van 4 december 2007 echter terecht op dat het ontwerp vooral cultuurgericht is

opgevat, meer dan vanuit het sport- of jeugdbeleid. Elke sector heeft nochtans zijn eigen dynamiek en methodiek en die zijn niet altijd via een uniforme aanpak te bereiken door organisaties die transversaal zouden werken. Ook de VVSG maakte hier tijdens de hoorzitting pertinente opmerkingen over.

Een tweede principe betreft het flankerende beleid. Maar wie reeds structurele subsidies ontvangt via dit decreet, krijgt niets extra's voor zijn participatiewerking, ook al overstijgt deze duidelijk de basiswerking van die organisatie. Ook de Raad voor Cultuur maakte hierover een opmerking. De Vlaamse Sportraad waarschuwde dat bijvoorbeeld de seniorenorganisaties op die manier tussen twee stoelen kunnen vallen. De Vlaamse Jeugdraad maakte in dit verband de terechte bedenking dat de gekozen proeftuinen eigenlijk niet flankerend zijn, maar integendeel sectorgericht, waardoor de kans bestaat dat er via de proeftuinen een concurrentiepositie wordt gecreëerd voor bestaande initiatieven.

Het derde principe betreft de ondersteuning van het sectorale beleid. Maar de gemeenten en de OCMW's zien de extra taak voor de regiefunctie inzake het participatiebeleid voor personen in armoede, die zij krijgen bovenop het lokale cultuurbeleid en het lokale sociaal beleid, niet als een ondersteuning maar eerder als een bijkomende en belastende opdracht. De heer Delva citeert nog even de VVSG: "Het verdeel-en-heersspel dat uitgelokt wordt doordat niet voor alle onderdelen van dit decreet duidelijk is wie de begunstigde organisaties zijn, schaadt zeker de onderlinge solidariteit en samenwerking in en tussen organisaties, sectoren en openbare besturen."

CD&V-fractie stelt, samen met VVSG, de vraag waarom de minister met dit ontwerp de dynamiek die duidelijk aanwezig is in zijn sectorale en vooral lokale beleid, op de helling dreigt te zetten. De mogelijkheden via de geldende en relatief nieuwe regelgeving, die CD&V als positief ervaart, zijn immers lokaal allesbehalve uitgeput en kunnen alle mogelijke bijkomende ondersteuning gebruiken. De VVSG vraagt ook dat "de mogelijkheden voor spontane samenwerkingsverbanden zo ruim mogelijk worden ingeschreven en niet aan banden worden gelegd omwille bijvoorbeeld van de rechtspersoonlijkheid van organisaties. Deze mogelijkheden uitsluiten, accentueert nogmaals de aandacht voor de geïnstitutionaliseerde particuliere actoren. Dat gaat op zijn beurt gepaard met verlies voor de focus op het doelpubliek en staat haaks op de verwachtingen ten aanzien van de lokale

netwerking maar ook op de sectoroverschrijdende intenties van dit ontwerp van decreet.”

CD&V is het dus eens met de fundamentele doelstellingen van het Participatiedecreet – net als de Raad voor Cultuur, de VVSG, de Vlaamse Sportraad en de Vlaamse Jeugdraad – maar stelt zich vragen over de instrumenten die met het oog daarop gekozen werden. Het ontwerp van decreet verleent in de eerste plaats een grote decretale paraplu en bijhorend budget aan bestaande organisaties die goed werk leveren. Ze krijgen dus rechtszekerheid en mogelijks nog een groter budget. Het gaat om bijvoorbeeld de Rode Antraciet, de zogenaamde praktische scholen van KAV en KVLV, CultuurNet, de culturele manifestaties enzovoort. Door het expliciet benoemen van de kansengroepen vreest de CD&V-fractie echter dat een bepaalde mate van stigmatisering in hun hoofde kan ontstaan indien ze via de participatieorganisaties gaan deelnemen aan cultuur

De nieuwe initiatieven en het extra geld blijven beperkt tot projecten en proeftuinen, en daarbij vertrekt de minister, zeker wat de proeftuinen betreft, te sterk vanuit een top-down benadering in plaats van een bottom-up verhaal via de verenigingen, de gemeenten, de bestaande culturele instellingen enzovoort. De fractie apprecieert wel dat de minister daarbij open kaart speelt.

De initiatieven Cultuurstad Vlaanderen en Sportstad Vlaanderen zijn ongetwijfeld interessant, en worden volledig gesteund door de CD&V-fractie, al verbaast de timing voor de aanvraagdossiers enigszins. De dossiers zouden ingediend moeten zijn nog voor het decreet goed en wel door het parlement is goedgekeurd en er dus nog geen uitvoeringsmodaliteiten bekend zijn. De heer Delva formuleert hierbij nog twee bijkomende vragen: waarom een vrij beperkt subsidiebedrag uittrekken waarmee het moeilijk wordt om een groots project met bijhorend campagnebudget op te zetten? Waarom dit boeiende project niet uitbreiden tot Jeugdstad Vlaanderen zoals de Vlaamse Jeugdraad in zijn advies vroeg?

Samen met onder andere de Raad voor Cultuur vreest de CD&V-fractie dus dat er naast het feitelijke participatiebeleid vanuit de culturele sector nu een participatiesector voor cultuur wordt opgericht en dat die twee niet spontaan zullen samen sporen. De fractie vindt dat jammer, omdat zij de fundamentele doelstellingen van het ontwerp van decreet volledig steunt, en omdat uit een aantal gegevens

blijkt dat de participatiegraad aan culturele evenementen in Vlaanderen momenteel stagneert. Daarom wenst CD&V-fractie nog eens de nadruk te leggen op de resultaten van het grote participatieonderzoek dat door Re-Creatief Vlaanderen werd uitgevoerd en waarin vooral de klemtoon werd gelegd op het belang van het onderwijs, het thuismilieu en het sociale effect van de vriendengroep om te komen tot levenslange cultuurparticipatie. De toelichting bij het ontwerp gaat uit van vijf drempels die de participatie belemmeren: culturele, financiële, praktische, sociale en informatiedrempels. Maar volgens het onderzoek van Re-Creatief Vlaanderen zijn het eigenlijk voornamelijk bepaalde culturele drempels die participatie verhinderen.

De heer Delva overloopt vervolgens de vijf participatiedrempels en voorziet ze telkens van een uitgebreide commentaar.

In de beleidsnota 2004-2009 werd cultuureducatie aangewezen als hét voorbeeld van geïntegreerd cultuurbeleid. De CD&V-fractie is dan ook tevreden over het onderzoeksrapport dat professor Anne Bamford heeft afgeleverd in opdracht van minister Vandenbroucke. Zij betreurt echter dat er in de beleidsbrief Cultuur voor 2008 – dat toch het ‘European Year of Cultural Education’ is – slechts op een eerder beperkte wijze wordt op ingespeeld. De beleidsbrief stipuleert in dit verband alleen het volgende: “Ik wil ook meer aandacht besteden aan de samenwerking van mijn administraties met de CANON Cultuurcel, met het oog op een nog betere enting van de kunsteducatieve actoren op de onderwijssector”. Net op het ogenblik dat er in het departement Onderwijs veel aandacht is voor cultuureducatie, nodigt de CD&V-fractie de minister van Cultuur én Jeugd dus uit om structurele initiatieven op te zetten via bijvoorbeeld het protocol tussen Onderwijs en Cultuur.

Wat betreft de cultuursocialisatie in het thuismilieu of gezin, doet de minister een verdienstelijke poging door ook gezinnen met kinderen op te nemen in het doelgroepenbeleid van het Participatiedecreet. Maar dat kan niet los gezien worden van het eerste element – kunsteducatie op school – en het derde element waar het lid later nog op zal terugkomen, cultuursocialisatie via het verenigingsleven. Bovendien stelden de onderzoekers van Re-Creatief Vlaanderen ook vast dat de belangrijkste reden voor niet-participatie was: geen interesse en dus niet geen geld of geen informatie. Interesse opwekken voor cultuur kan dus

volgens het inzicht van CD&V best gerealiseerd worden door educatie en begeleiding of toeleiding via de school, het middenveld, of de cultuurorganisaties zelf.

De teloorgang van het traditionele verenigingsleven heeft waarschijnlijk een negatief effect op de socialiserende invloed van vriendengroepen bij de deelname aan culturele activiteiten. Mensen geven als belangrijkste reden om aan cultuur te participeren: zich ontspannen en met andere mensen samen zijn. Maar de situatie in het zo geroemde Vlaamse sociaalculturele verenigingsleven is voor verbetering vatbaar. De besturen en de leden vergrijzen zienderogen en er moet werk gemaakt worden van een brug tussen het bloeiende jeugdwerk naar het volwassenenwerk.

Sinds de invoering van het nieuwe decreet voor het sociaalculturele vormingswerk voor volwassenen is het budget gestegen met 10%. Het klassieke verenigingsleven van de grote landelijke organisaties zoals KAV, Davidsfonds, Willemsfonds, Vermeylenfonds enzovoort profiteert echter niet mee van die stijging. Dat blijkt uit het antwoord van minister Anciaux op een schriftelijke vraag van de heer Steven Vanackere in augustus 2006. De minister gaf wel interessante en gedetailleerde cijfers over de kredieten die de Vlaamse Gemeenschap in 2004, 2005 en 2006 heeft uitgegeven aan de verenigingen, vormingsinstellingen, regionale volkshogescholen en bewegingen.

Het totale budget voor de sociaalculturele sector steeg in drie jaar tijd met ongeveer 10% maar het aandeel van de verenigingen hierin daalde met 5%, van 50% van de subsidiepot in 2004 naar 45% in 2006. De grootste subsidiestijgers voor het sociaalculturele vormingswerk zijn de in 2004 opgerichte regionale volkshogescholen. Hun aandeel is opmerkelijk gestegen van 16% naar 21%. Deze vormingsinstellingen organiseren allerlei interessante cursussen maar zij richten zich in de eerste plaats naar individuele burgers. Hun verenigende effect is dan ook zeer gering. Dat is deels verklaarbaar, want het is ook hun roeping niet.

Het verenigingsleven, dat is duidelijk, zorgt wél voor een zekere mate van toeleiding naar culturele activiteiten. Voor wie zijn eerste toneelstuk ging bekijken in het lokale Gilden- of Volkshuis of er zelf in meespeelde, of voor wie zijn eerste tentoonstelling van de lokale kunstschilder ging bewonderen onder de toren bij een jaarmarkt, was de volgende stap naar een groter theater of een heus museum natuurlijk al veel

kleiner. En dan hoeft men niet terug te denken aan de tijd van Het gezin Van Paemel of van Pallieter. Zelfs de dertigers en veertigers onder de leden weten volgens de heer Delva wat hij bedoelt. Samen deelnemen aan dergelijke culturele activiteiten was trouwens nog een extra troef.

De minister hoopte met het decreet van 2003 het debat over de legitimeringvragen over en binnen het socioculturele werk een halt toe te roepen, maar dat debat blijft nodig om de sector ook in deze veranderende samenleving alle kansen te geven. Enkele weken geleden bogen de Verenigde Verenigingen zich op een studiedag in Gent trouwens over de essentiële vraag hoe ze de Vlamingen warm kunnen maken voor het verenigingsleven en andere lokale initiatieven die de sociale samenhang versterken. De CD&V-fractie wil graag daarover in discussie gaan met de minister.

De heer Delva legt in naam van de fractie nog eens de nadruk op een aantal meer algemene elementen. Om te beginnen wijst hij op de gevolgen van de vergrijzing. De huidige cultuurconsument, zeker voor tentoonstellingen, musea en klassieke concerten, is in hoge mate een 50-plusser, wat dus betekent dat de cultuurconsumenten met rasse schreden aan het vergrijzen zijn. Samen met de seniorenorganisaties merkt hij echter op dat de doelgroep van de senioren as such niet opgenomen is in het ontwerp van decreet.

Vervolgens wijst de spreker op de belangrijke hefboom die de sector media zou kunnen bieden aan het participatiebeleid. Ook de Raad voor Cultuur vindt dat een gemiste kans. Het blijft, in zijn beeldrijke taal, een kreupel decreet, indien het geen hoofdstuk media of nieuwe media (e-cultuur) in zich heeft.

Daarop staat de heer Delva stil bij de realiteit op het terrein. Heel wat culturele organisaties en instellingen leveren al bijzondere inspanningen om allerlei kansengroepen bij hun werking te betrekken. Sommige hebben dat zelfs statutair tot opdracht. Dat de minister bijkomende inspanningen wil doen om de participatie te bevorderen kan uiteraard alleen maar worden toegejuicht. Maar ook de bestaande initiatieven kunnen wat dat betreft een duwtje in de rug gebruiken en wellicht kunnen in samenwerking met deze verenigingen ook goede resultaten worden bereikt.

Maar helaas komen organisaties of instellingen die al een subsidie ontvangen van de Vlaamse overheid, voor heel wat hoofdstukken van het ontwerp van

decreet niet in aanmerking voor subsidiëring. Ook niet wanneer zij, los van de basisopdrachten waar-toe ze decretaal verplicht zijn, andere verruimende en vernieuwende initiatieven willen nemen. Zij hebben nochtans vaak de knowhow om dergelijke initiatieven te ontwikkelen. Dit decreet zal dus leiden tot de oprichting van nieuwe vzw's. Er is evenmin een garantie voor de toeleiding naar bestaande structuren. Het gevaar is dus niet denkbeeldig dat op die manier concurrentiële initiatieven ontstaan die niet flankerend werken.

De heer Delva attendeert vervolgens op de gemiste kansen voor het decreet lokaal cultuurbeleid. Vlaanderen besteedt enorm veel geld aan de uitvoering van dat belangrijke decreet en dat is heel goed. Het lid vestigt de aandacht op de witte vlekken op de Vlaamse kaart: een honderdtal gemeenten doet nog niet mee. De deelname aan het decreet op het lokale sportbeleid is veel groter, en dat komt doordat daar geen infrastructurele drempel is. Hij benadrukt nog eens dat voor CD&V de bijdrage van het lokale cultuurbeleidsniveau – cultuurbeleidscoördinatoren, culturele centra, gemeenschapscentra, bibliotheken enzovoort – aan cultuurbeleving essentieel is, indien ze complementair is aan of een versterking of aanvulling is van het bestaande initiatief.

Het participatiebeleid kan voor de heer Delva trouwens niet los gezien worden van het andere spoor in het cultuurbeleid, namelijk het stimuleren en ondersteunen van een kwaliteitsvol cultuuraanbod. Ook dat is een lovenswaardige doelstelling. Maar de overheid moet er dan wel mee voor zorgen dat er een cultuuraanbod is voor alle Vlamingen: ook voor de senioren, de hoogbejaarden, de mensen met een handicap enzovoort. De CD&V-fractie is van mening dat door grote nadruk te leggen op de vernieuwing van het aanbod – waar zij op zich niet tegen is – een aantal bevolkingsgroepen die vooral geïnteresseerd zijn in het eerder klassieke repertoire zoals muziek, theater, dans, literatuur, tentoonstellingen, oude kunsten enzovoort, uit de cultuurparticipatieboot dreigen geduwd te worden. Uit het onderzoek van Re-Creatief Vlaanderen is trouwens gebleken dat klassieke genres in alle kunstvormen het best gesmaakt worden. Ook kleine gezelschappen die de klassieke cultuurcanon brengen in de uithoeken van Vlaanderen, zijn het alleen al om participatieve redenen waard om gesubsidieerd te worden.

Maar in het Kunstendecreet is enkel dit aanvullend beoordelingscriterium relevant in het hele partici-

patiediscours: “maatschappelijk of sociaal belang, waarbij prioriteit wordt gegeven aan initiatieven die een specifieke doelgroep bedienen of een zeer specifieke invulling geven aan hun opdracht”. Toch heeft de CD&V-fractie niet de indruk dat deze bezorgdheid echt doorweegt in de adviezen van de beoordelingscommissies. De minister heeft gelukkig vanuit die bezorgdheid wel al bijvoorbeeld het Raamtheater heropgevestigd, en andere correcties aangebracht. De CD&V-fractie vraagt aan de minister om bij de samenstelling van de adviescommissie – een exclusieve verantwoordelijkheid van de cultuurminister – hier ook rekening mee te houden.

Tot slot presenteert de heer Delva nog een algemene bedenking over de rol van de overheid in de cultuursector. De overheid kan een kader aanbieden en kan daarmee proberen om de samenleving te sturen, maar eigenlijk zou haar rol meer ondersteunend dan sturend moeten zijn. Dus: meer bottom-up dan top-down, meer het bestaande ondersteunen dan zelf nieuwe projecten opzetten. De fractie steunt de uitgangspunten en doelstellingen van het ontwerp en zal het dan ook goedkeuren als er bij de artikels-gewijze bespreking een degelijk antwoord komt op de terechte vragen die tijdens de hoorzitting werden geformuleerd. De heer Delva somt ze nog even in het kort op.

De CD&V-fractie vreest dat de gekozen instrumenten (proeftuinen en projecten) de hooggespannen verwachtingen van de minister niet zullen inlossen en vraagt daarom een nauwgezette monitoring van de uitvoering en de resultaten van het decreet. De fractie vreest verder een te grote versnippering door het ontstaan van een participatiesector die naast en misschien zelfs in concurrentie zal werken met de basiswerking van de jeugd-, cultuur- en sportsector en ook hier past dus een degelijke monitoring van de eventuele ongewenste neveneffecten.

CD&V blijft ook kritisch over de verwachte effecten van het bedrag van 6 miljoen euro dat de minister zal besteden aan proeftuinen en projecten omdat dit budget volgens de fractie evenveel of zelfs meer effect zou hebben op de participatie door het via de bestaande sectorale decreten te verstrekken aan organisaties en instellingen die al veel ervaring hebben met participatiewerking.

Op grond van deze analyse vraagt CD&V een grondige monitoring van de resultaten van de nieuwe projecten in het ontwerp van decreet. Zij volgt daarbij

de vragen die de Vlaamse Jeugdraad formuleerde: op basis van welke criteria zal dit kwantitatief en/of kwalitatief gemeten worden? Hoe zal dit gemeten worden? Welke norm legt men vooraf vast met andere woorden hoe sterk moet de deelname toegenomen zijn van de kansengroepen en hoe meet men de publieksverbreding en -vernieuwing?

Tegelijkertijd vraagt CD&V aan de minister om dringend werk maken van de andere en volgens haar interessante instrumenten voor de verhoging van de participatiegraad. Het gaat om cultuureducatie en toeleiding via het onderwijs en het middenveld, de versterking en verdieping van het lokale cultuur-, jeugd- en sportbeleid, het erfgoed- en kunstenbeleid via bottom-up benadering in de plaats van top-down, de inbreng van een mediapoot in het participatiebeleid, en de uitwerking van het concept van de cultuur- of vrijetijdspluskaart. Die laatste staat trouwens in het regeerakkoord.

2. Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer *Jos Stassen* heeft in de voorbije twaalf jaar niet eerder meegemaakt dat een cultuurdecreet tot een dergelijke beoordeling van de minister leidde. De uitspraken komen in dit geval zowel van de twee politieke partners van de minister als van zijn beleidspartners. Zo zijn er de uitspraken van de heer Schueremans in Knack, die erop neerkwamen dat hij zich niet zou verzetten omdat het geld toch al uitgedeeld was binnen de regering, maar dat hij het niet-temin een slecht ontwerp van decreet bleef vinden. Ook de heer Decaluwe was niet tevreden, net zo min als de partners die het decreet zouden moeten gaan uitvoeren. Dat laatste bleek op de hoorzitting. De discussies zijn des te opmerkelijker omdat niemand problemen heeft met de bevordering van participatie als zodanig.

Wat het ontwerp van decreet zelf betreft, ondersteunt de heer Stassen de formele participatie aan onderwijs en economie als belangrijke doelstellingen van het beleid. Maar ook de maximale verhoging van de niet-formele participatie op de verschillende beleidsdomeinen moet een doelstelling zijn. Minister Anciaux is bevoegd voor drie van die laatste: cultuur, sport en jeugd. Het lid benadrukt op die manier dat zijn fractie het bestaansrecht van decreetgeving over participatie op zich niet in vraag stelt.

In zijn verdere analyse zal de heer Stassen focussen op cultuur, omdat dat domein in het ontwerp van

decreet het leeuwendeel uitmaakt. Aan het Vlaamse cultuurbeleid is de laatste tien jaar heel wat gesleuteld en veel is ten goede veranderd. Men kan wel de vraag stellen of bovenop de sectordecreten nog een apart decreet over participatie nodig is, gezien het feit dat zij als belangrijke doelstelling in de sectordecreten voorkomt. In tal van maatregelen werd zij ook al voor een groot stuk uitgewerkt. Het is niet echt een koepeldecreet, zoals de minister zegt, want het loopt dwars door de bestaande heen. Die opmerking geldt ook voor sport en jeugd. De vraag is of men daarmee niet het bestaande participatiebeleid zal tegenhouden in plaats van versterken.

Ook de partners bij de uitvoering zijn erg sceptisch, hoe omfloerst de bewoordingen van sommige raden en de VVSG op de hoorzitting ook waren. Deze houding duidt op een gebrek aan aanvaarding, en komt niet voort uit een beschermingsreflex ten aanzien van de eigen sector, of omdat ze vinden dat ze een te klein aandeel van de nieuwe middelen krijgen. Nochtans heeft de minister deze partners nodig voor de uitvoering van het beleid.

De heer Stassen is bang dat men voor een stuk neen zal moeten antwoorden op de vraag of het ontwerp van decreet de niet-formele participatie feitelijk zal bevorderen. Het zal volgens hem geen wezenlijke bijdrage leveren aan de bestaande participatie. Dat is althans tot nu toe niet afdoende aangetoond. Als dat klopt, zou men de 17 miljoen euro op kruissnelheid in 2009 beter anders besteden.

Het wezenlijke karakter van het ontwerp van decreet is geen koepel boven de drie bevoegdheidsdomeinen van de minister, oordeelt de heer Stassen. Het lijkt veeleer op het vijfde decreet sociaalcultureel werk van voor 1995, waarin alle organisaties werden ondergebracht die niet in de vier andere decreten konden erkend worden. Op zich is dat een prima regeling, want geen enkel decreet kan alles dekken, en zo krijgen ook organisaties die buiten de decretale regeling vallen of ontstaan zijn door het voluntaristische beleid van de minister, alsnog een decretale zekerheid. In dit geval gaat het om CultuurNet, Buurtsporten of De Rode Antraciet. Daar heeft hij geen probleem mee.

De heer Stassen vat samen: participatie is een goede doelstelling en bepaalde organisaties krijgen terecht een decretaal kader. Maar de algemene institutionalisering van de participatie in het ontwerp van decreet blijft haaks staan op het geslaagde sectorale beleid dat de minister voerde. Daarom vraagt het lid aan de

meerderheid om het ontwerp af te slanken tot zijn ware bestaansrecht, met name de genoemde erkenning van bepaalde organisaties, zolang de minister niet kan aantonen dat de wijziging ook werkelijk de participatie zal verhogen. Hij herinnert in dit verband nogmaals aan de talrijke pertinente opmerkingen van de VVSG.

3. Standpunt van de heer Jo Vermeulen

Voor de heer *Jo Vermeulen* is het ontwerp van decreet niet wat het lijkt. Voor een deel is het de decretale consecratie van een aantal initiatieven, wat goed is. Deels is het ook een Participatie-plus-decreet. Immers, de grote participatie zit en moet blijven zitten in de bestaande organisaties. Het ontwerp dekt met andere woorden niet de hele participatielading en kan geen alibi vormen om elders niet meer aan participatie te werken. Het zet wel een aantal initiatieven in de schijnwerpers en stimuleert nieuwe vormen, waardoor het werken aan participatie op grond van andere decreten, extra ondersteund wordt. Doel is de aandacht voor participatie permanent gaande te houden. Het ontwerp van decreet lijkt dan ook veel eerder een hulpstuk dat een sluitstuk.

Het belang van de proeftuinen voor het vinden van nieuwe methodieken werd door de Jeugdraad erkend. Hij deed ook interessante suggesties, zoals allochtone zelforganisaties voor de jeugd. De heer Vermeulen meent dat ook over de impulssubsidies, waarover de Raad voor Cultuur het had, verder moet nagedacht worden, net als over de aandacht voor participatie via de media.

Een andere vraag is of de nieuwe, nog niet of nog maar beperkt ondersteunde initiatieven, extra moeten beschermd worden tegen de concurrerende steunaanvraag door het reguliere werk. Er is immers gevaar voor het bekende mattheuseffect.

De heer Vermeulen sluit zich concluderend aan bij de algemene waardering voor de uitgangspunten en de doelstellingen, en onderstreept dat het bij participatie niet gaat om moeten participeren, maar om mogen en kunnen.

4. Standpunt van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* sluit zich aan bij het standpunt dat niemand de participatiebevordering in sport, cultuur en jeugd betwist. Wetenschappelijk onderzoek

brengt naar voren dat de participatie op die domeinen samenloopt met algemene maatschappelijke participatie. Iedereen deelt het belang daarvan. Toch wekken ontwerpen van decreet zelden zoveel emotie los als hier het geval is. Daarbij zijn verschillende opvattingen over mens en samenleving in het geding, meer bepaald de verdeling van de middelen over verenigingen en organisaties die gericht zijn op individuele participatie zoals volkshogescholen.

De heer Caron verklaart zich tegenstander van een dergelijke kunstmatige cesuur tussen groeps- en individuele participatie. De werkelijkheid is ook niet zo. Het gaat om twee dimensies van één zaak. Hij wijst erop dat ook in het ontwerp van decreet veel elementen zitten die het groepsgerichte bevorderen, zoals de participatie van kansengroepen.

Ook hij benadrukt dat het grootste deel van de beleidsinspanningen ten gunste van participatie reeds in de sectordecreten zit. Hij noemt sociaalcultureel werk en lokaal cultuurbeleid als voorbeelden, maar ook in het jeugd- en het sportbeleid is zij opgenomen als centrale doelstelling. Het voorliggende ontwerp van decreet vormt slechts een deeltje, een aanvulling. De sectorale en de horizontale of transversale benadering van het beleid moeten naast elkaar bestaan. Er moet immers ook een regeling zijn voor initiatieven als CultuurNet en Cubido, die door de sectoren heen snijden. Kansengroepen als mensen die in armoede leven of gedetineerden, kan men niet vangen onder de vlag van één sector.

De heer *Paul Delva* herinnert eraan dat zijn fractie net met dat transversale aspect geen probleem heeft. CD&V is het ermee eens dat men organisatievormen die in meerdere sectoren tegelijk actief zijn, decretaal probeert te regelen.

De heer *Bart Caron* voelt meer voor de benadering van de minister. De kansengroepen legitimeren dat er aparte initiatieven voor genomen worden met decretale erkenning. Vroeger verdronken ze vaak in het geheel van de sectorale regelgeving. Het is overigens niet uitgesloten dat sommige van die initiatieven in de loop der jaren verschuiven naar sectorale regelgeving. Als ooit de noodzaak verdwijnt om bepaalde doelgroepen transversaal te belichten is dat een bewijs dat het beleid geslaagd is en dus nu goed bezig is met de kansengroepen.

De heer *Paul Delva* repliceert dat zijn fractie evenmin een probleem heeft met doelgroepenwerking en de inzet van specifieke instrumenten daarin. Maar de

bezorgdheid van CD&V gaat wel uit naar de wijze waarop men dat wenst te organiseren.

De heer *Jos Stassen* vindt dit de kern van de discussie. Over de institutionalisering van initiatieven is men het grotendeels eens, maar gaat men de participatie verhogen door een eigen sector daarvoor op te starten? Dat is de vraag. Zal de maatschappelijke participatie aan sport vergroten door haar uit het sectorale beleid te halen en in transversale proeftuinen onder te brengen? Het is zo dat nieuwe sectoren ontstaan, waarschuwt hij. Ook in het lokale beleid zijn er vandaag al heel wat initiatieven inzake armoede en participatie. Maar de lokale besturen moeten voortaan naast hun jeugd-, sport- en cultuurbeleidsplan een soort armoedebeleidsplan opstellen. Intellectueel is dat misschien correct, maar gaat dat de feitelijke participatie wel bevorderen? Volgens de heer Stassen alvast niet.

Ook de heer *Herman Schueremans* bevestigt dat niemand participatiebevordering als idee in twijfel trekt. Iedereen erkent het fundamentele recht, maar wanneer komt er een Participatiedecreet voor mensen die van de ochtend tot de avond werken en de hele participatiegedachte mogelijk maken met hun belastingbijdrage? Het lid pleit voor relativering, men kan blijven participatieontwerpen schrijven. Is dit ontwerp van decreet geen brug te ver? Begint men niet te over-organiseren omdat men per se iedereen in de hemel wil krijgen?

De heer Schueremans houdt een pleidooi voor de effectmeting en het relateren van de resultaten aan de bestede middelen. Hij is blij dat dit op vraag van Open Vld in het ontwerp van decreet werd opgenomen, want als het decreet niet wordt uitgesteld moet er in elk geval het beste van gemaakt worden.

5. Standpunt van de heer André Van Nieuwkerke

De heer *André Van Nieuwkerke* benadrukt dat elk decreet ook ten goede moet komen aan de kansengroepen. Hij informeert bij de minister of er al een meting is geweest van de effecten op het vlak van participatie van de waaier van verenigingen die nu al gesubsidieerd wordt. Ook in de toekomst moeten de effecten van de ingezette middelen op het terrein gemeten worden. Hij houdt een pleidooi om gebruik te maken van de expertise van de OCMW's en andere lokale actoren.

In de sportsector waren er de afgelopen jaren nogal wat innoverende maatregelen. Het participatie- en doelgroepenbeleid zit er al op een zeer goed spoor. Het lid is daarom bang dat het decreet voor structurele overlappings zal zorgen. Een sportvereniging die met gehandicapten werkt, kan zich uit verschillende bronnen laten subsidiëren: zowel het Participatiedecreet als de decreten over sport voor allen, de sportfederaties of sportend Vlaanderen. En dan is er nog de Koning Boudewijnstichting. Volgens de interpretatie van de heer Van Nieuwkerke kan men effectief dit alles combineren. Hij informeert of dat klopt? Is het beleid op die manier structureel goed bezig? Hetzelfde geldt voor al de projecten die mogelijk zijn in het kader van armoedebeleid.

De heer Van Nieuwkerke pleit ervoor om in het ontwerp van decreet op dat vlak meer duidelijkheid te scheppen. Het is wenselijk om de definitie van de verschillende verenigingen, die deels overlappende doelstellingen hebben, nog eens onder de loep te nemen. Misschien is meer samenwerking mogelijk. Tot slot informeert hij welke IVA precies wat doet naar aanleiding van dit ontwerp van decreet.

6. Antwoord van minister Bert Anciaux

Minister *Bert Anciaux* is verheugd dat niemand in het parlement of erbuiten het belang van participatie aan cultuur, jeugd en sport nog in vraag stelt. Dat is ooit anders geweest. Als door de hele discussie over het ontwerp van decreet het bewustzijn over de verantwoordelijkheid voor participatie bij alle spelers nog wordt aangescherpt, neemt de minister er de kritiek – zowel de terecht als de onterechte – graag bij.

Het ontwerp van decreet heeft een erg nobele doelstelling, wat door iedereen wordt erkend. De zorg voor de meest kwetsbaren in de samenleving bepaalt de graad van onze democratie. Maar tegelijk is het ontwerp van decreet bescheiden en beseft de minister dat dit niet hét Participatiedecreet is. Men kan nooit voldoende doen om kansen te realiseren in de samenleving en te vertrekken vanuit het standpunt van degenen die te weinig kansen hebben. De minister besluit dat het ontwerp van decreet wezenlijk moet zijn maar dat men tegelijk moet beseffen dat het niet op zijn eentje de hele participatie kan realiseren.

Daarom opteert de minister voor een meersporenbeleid. De absolute prioriteit ligt binnen de sectorale

decreten, door de versterking van de kwaliteit en het aanbod enerzijds en de participatie anderzijds. Hij wijst erop dat ook de lokale decreten wezenlijke participatiedecreten zijn. Maar zelfs met de beste inzet van deze middelen blijft een flankerend en stimulerend beleid – en niet haaks erop – extra aandacht nodig. Men kan voor de meest kwetsbaren nooit voldoende doen, meent de minister.

Toch erkent hij dat misschien de naam van het decreet moet aangepast worden in de richting van “decreet houdende de flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport”. Er zijn immers genoeg essentiële spelers in de participatie die niet in het ontwerp van decreet behandeld worden, zoals cultuureducatie of de jeugdbewegingen.

Minister Anciaux benadrukt dat dit geen alibi- of excuusdecreet mag worden. Dat is het laatste wat hij wil. Het ontwerp van decreet heeft helemaal niet de bedoeling de sectorale en lokale spelers te ontslaan van hun verantwoordelijkheid. Zo is de proeftuin Kort op de Bal een concreet samenspel tussen Jeugd en Stad en de sportclubs. Het is niet de bedoeling om met het ontwerp van decreet een aantal vreemdsoortige wezens die los staan van onze samenleving, een plek te geven. Hij wil integendeel vertrekken vanuit het gezichtspunt van de meest kwetsbaren en hun 100 percent kansen geven. Ze benutten, dat is dan de vrijheid van mensen.

Hij is het niet eens met het oordeel dat alle spelers op het terrein het in het ontwerp van decreet voorgestelde instrument afwijzen. Hij neemt hun vragen ernstig, maar over het algemeen zegt de Jeugdraad uitdrukkelijk ‘ja’; de Raad voor Cultuur ook, al heeft hij nog wat vragen; de Sportraad zegt ‘mooi’, maar eigenlijk is het geen sportdecreet. De Verenigde Verenigingen verklaarden zich nadrukkelijk gelukkig met het ontwerp van decreet. Het is wel waar dat de VVSG veel kritiek heeft. Met veel daarvan wil de minister rekening houden, behalve met sommige gratuite opmerkingen.

De heer *Jos Stassen* erkent dat de doelstellingen edel zijn. Maar de weg naar de hel is geplaveid met goede voornemens. Goede bedoelingen volstaan niet. Hij is benieuwd naar de argumenten die de minister zal aanbrengen om aan te tonen dat de tekst ook aan de uitdagingen beantwoordt.

Minister *Bert Anciaux* legt uit dat het ontwerp van decreet meer dan één bedoeling heeft. De eerste is de decretale basis leggen voor een aantal voor het beleid

essentiële instellingen. Ten tweede wil hij een aantal initiatieven consolideren die nog geen decretale basis hadden. Ten derde wil hij een bijkomende impuls realiseren.

Vervolgens gaat de minister dieper in op de verhouding met de sectorale en de lokale decreten. Hij benadrukt nogmaals dat het participatiebeleid in belangrijke mate vorm krijgt via de sectordecreten. Dat is en blijft het eerste spoor. Vervolgens beklemtoont hij dat het Participatiedecreet vooral versterkt, corrigeert en flankeert. Dat is het tweede spoor. Vandaar het belang van de jarenlange investering in geactualiseerde en nieuwe sectordecreten en in de belangrijke aangroei van middelen. Daarom is het ook belangrijk dat het Participatiedecreet de evidente aandacht voor participatie niet wegzuigt uit de sectordecreten.

De projectenregeling van het Participatiedecreet stond in het begin niet open voor organisaties die al structureel werden gesubsidieerd. Na advisering heeft men de deur op een gecontroleerde kier gezet door eraan toe te voegen dat dit wél kon voor uitzonderlijke projecten. Uitzonderlijk interpreteert de minister als: uitzonderlijk op het niveau van de organisatie, uitzonderlijk op het niveau van de sector waarbinnen de organisatie zit, en uitzonderlijk op het niveau van de participatie. De Vlaamse Regering zal dit verder operationaliseren.

De minister stelt nadrukkelijk dat het de bedoeling is om kansen te geven aan uitzonderlijke projecten van gesubsidieerde organisaties die in een systeem zitten waar geen projectenregeling mogelijk is. Dit geldt zeker voor de sportfederaties en voor het sociaalculturele volwassenenwerk.

Ook in de verhouding met de lokale decreten blijven die laatste het eerste spoor. Het voorliggende ontwerp van decreet flankeert met een aantal maatregelen. Minister Anciaux somt ze op: lokale netwerken voor mensen in armoede, tussenkomsten voor culturele manifestaties, projecten voor kansengroepen die trouwens ook lokale projecten kunnen zijn, projecten voor kansengroepen voor gemeenschapscentra waarvoor een bedrag van 500.000 euro is voorbehouden, zoals afgesproken bij de herziening van het decreet lokaal cultuurbeleid, en ten slotte de proeftuinen.

Ten aanzien van gemeentebesturen, is het absoluut niet de bedoeling om opnieuw planlast te creëren. De ‘afsprakennota vrijetijdsparticipatie’ voor mensen in armoede is voor de minister een heel beperkt document van amper 1,5 pagina’s, met hierin enkel

de benoeming van de partners, de gemaakte afspraken en hoe men hier in de toekomst verder werk wil van maken. De bedoeling is dat de evidente inspanningen voor deze doelgroep via de lokale decreten, via het lokaal sociaal beleid en eventueel via de federale middenstroom (met name de Dupontmiddelen) binnen één kader met de doelgroepen worden gesproken. Ook de aanvragen voor projecten voor gemeenschapscentra zullen een heel lichte planlast kennen.

Tijdens de hoorzitting werden onder meer opmerkingen geformuleerd over de kansen van de regulier gesubsidieerde organisaties om te participeren. Daarom voegde de minister in de definitieve tekst toe dat van structureel gesubsidieerde organisaties ook uitzonderlijke projecten kunnen mee opgenomen worden binnen de projectregeling voor kansengroepen.

De minister merkt op dat men ook meer coördinatie en afstemming vraagt met verschillende beleidsdomeinen en -niveaus, met nadruk op media. Dit is inderdaad een eerste belangrijke stap die al binnen cultuur, jeugdwerk en sport voor de eerste keer een sectoroverstijgend decreet mogelijk maakt. Hijzelf is vragende partij dat dit later wordt aangevuld met andere sectoren, en waarom niet met media? Wat het pleidooi voor e-cultuur betreft, stelt de minister voor om in een proeftuin de mogelijkheden af te tasten.

Er werd verder gevraagd om voldoende soepel te kunnen inspelen op gewijzigde situaties en de opsomming van kansengroepen voortdurend te actualiseren. Het is belangrijk dat senioren bijvoorbeeld aan bod komen. In het ontwerp van decreet staat echter dat de Vlaamse Regering voortdurend nieuwe kansengroepen kan toevoegen. Op deze wijze hoopt de minister te kunnen inspelen op nieuwe tendensen.

Wat de cultuurstad betreft, kan de minister alvast zeggen dat hij de bezorgdheid deelt dat dit instrument toegankelijker moet zijn voor plattelandsgemeenten. Hij erkent dat op dit punt misschien een aanpassing moet gebeuren.

In verband met het belang van goede advies- of beoordelingsprocedures zal aan de definitieve tekst worden toegevoegd dat de Vlaamse Regering dit moet uitwerken.

Minister Anciaux is het niet eens met de suggestie van de Vlaamse Sportraad dat het vooral een cultuurdecreet is. Dat klopt niet. Misschien is het wel zo dat heel wat instrumenten thans uit cultuur komen,

maar alles werd bewust opengetrokken naar sport en andere sectoren. Als voorbeelden noemt de minister de projecten rond kansengroepen, het opentrekken van Cultuurweb naar Uitweb, een duidelijker plaats voor sport in de nieuwe beheersovereenkomst met de Rode Antraciet, en sportstad Vlaanderen

Wat het intersectorale aspect betreft, vroeg de Sportraad of er voldoende toeleiding is naar bestaande sportstructuren. De minister is het eens dat men een en ander moet kunnen meten. Hij merkt in dat verband op dat hij onmogelijk vóór de inwerkingtreding kan bewijzen dat het decreet nuttig zal blijken. Maar de gegeven impulsen moeten natuurlijk wel gemeten worden om te zien of ze voortgezet dan wel aangepast moeten worden. De minister verduidelijkt ook dat het niet de bedoeling is om parallelle structuren te creëren.

De vrees voor doorkruisingen en overlappingsen in het sportbeleid, pareert de minister met het argument dat het decreet moet faciliteren en niet afremmen. Maar ook dit moet verder gemonitord en geëvalueerd worden.

Het ontwerp van decreet besteedt veel aandacht aan wetenschappelijk onderzoek via het steunpunt wetenschappelijk onderzoek cultuur, jeugd en sport. Meer weten en meten is in dit verband een bijsturing na de opmerkingen van de partners.

Het ontwerp van decreet is geen cultuurdecreet. De instrumenten uit de cultuursector worden ook bewust opengetrokken voor de jeugdsector. De minister verwijst naar de projecten kansengroepen, naar Uitweb en naar de culturele manifestaties. De Jeugdraad denkt dat een aantal participatie-instellingen te weinig kennis hebben van het jeugdwerk. Die instellingen moeten via de samenwerking knowhow opbouwen en niet in de plaats treden van de bestaande sectorondersteunende initiatieven.

De definitie van participatie zou volgens VVSG enkel een consumptierecht weergeven, met name deelnemen en deelhebben aan het gesubsidieerde aanbod. De minister is het daar niet mee eens. Deelhebben is mee sturen, mee controleren en mee de eigenaar zijn en absoluut niet louter consumeren. Het gaat ook niet louter over het gesubsidieerde aanbod zoals verkeerdelijk voorgesteld.

Het ander probleem zou zijn dat de definitie van kansengroepen te weinig verwijst naar het brede maatschappelijke doel. De minister aanvaardt die kritiek,

maar wijst erop dat het een operationele definitie is. In de algemene memorie, de toelichting en de bespreking komen het doel en de context aan bod.

Ook de rol van de OCMW's om de lokale netwerken armoede te realiseren, wordt niet miskend. De gemeentelijke sport-, cultuur- en jeugddiensten worden uitgedaagd om in het bad te springen maar ze moeten daarvoor wel bij het OCMW aankloppen. De gemeente moet de subsidies aanvragen, maar lokaal kan worden bepaald wie het geheel trekt.

Het saldo, dus de middelen van gemeenten die niet deelnemen, zal naar het participatiefonds gaan en niet verdeeld worden onder de andere deelnemende gemeenten. De minister wil immers niet dat de zorg voor de armen enkel afhangt van de vraag of de gemeente meedoet. Het is zijn bedoeling om de planlast tot een absoluut minimum te beperken.

Een andere opmerking is dat het ontwerp van decreet spreekt over een vorm van cofinanciering door gemeenten, naast de Vlaamse financiering. De concretisering wordt verwezen naar de uitvoeringsbesluiten. De redenering is dat de bestaande middelen, bijvoorbeeld de zogenaamde Dupontmiddelen, de middelen van de sectorale decreten, de eigen middelen enzovoort, samen worden behandeld in de afsprakennota. Extra middelen van de gemeente zal geen voorwaarde zijn. De gedetailleerde uitwerking zal gebeuren in uitvoeringsbesluiten om zo sneller op de actualiteit te kunnen inspelen en om niet af te hangen van andere maatregelen, bijvoorbeeld van federale ad-hocmiddelen.

De notie klacht verschilt volgens de minister duidelijk van de klacht in het kader van het administratief toezicht door de administratie binnenlands bestuur. Het is de bedoeling om zo weinig mogelijk papieren te vragen en om niet te controleren of het lokale niveau de goede beslissingen heeft genomen. Als een vereniging van armen zich te weinig betrokken voelt, moet ze zich tot de Vlaamse Gemeenschap kunnen wenden. Dan is het een kwestie van bemiddeling en niet van bestraffen.

Cultuureducatie blijft een essentieel onderdeel van het participatiestreven. Het is inderdaad een belangrijk instrument om de cultuurdrempels weg te werken. De minister is uiteraard bezorgd voor de gezinnen. Ook het verenigingsleven moet een belangrijke rol kunnen spelen. Het is voor de minister een uitgemaakte zaak dat het niet alleen via het Participatiedecreet maar zo mogelijk ook op andere manieren moet worden gesteund.

De minister wil het cultuuraanbod zeker niet verenigen tot de zogenaamde vernieuwende cultuurvormen. Ook de meer klassieke en voor sommigen meer toegankelijkere cultuurvormen moeten aan bod komen. Het is belangrijk dat ook senioren als doelgroep duidelijker aan bod moeten komen.

Het ontwerp van decreet is geen koepelontwerp, het bevat flankerende maatregelen. Dat doet geen afbreuk aan het feit dat een aantal initiatieven niet vallen onder de sectorale of de lokale decreten.

Het is geen Plutodecreet dat ineens een nieuwe sector creëert. Het draagt wel zorg voor onderdelen van het cultuur-, jeugd- en sportbeleid die anders uit de boot vallen. Het is vooral de bedoeling kansen te creëren, maar of die kansen gegrepen worden vergt meting en evaluatie. De gemeenschap moet er inderdaad sterker uitkomen, het ontwerp van decreet moet meer als een kansendecreet gezien worden dan tot op heden het geval was. Er moet inderdaad met open vizier beoordeeld worden of de maatregelen het gewenste effect hebben.

De minister meent dat sommige opmerkingen van commissieleden en van deelnemers aan de hoorzitting tot tekstverbeteringen kunnen leiden. De verwijten schrikken de minister niet af. Het ontwerp van decreet is absoluut nodig, aanvullend en flankerend. Het steunt en geeft tegelijkertijd bijkomende kansen aan zeer waardevolle initiatieven. Het zal natuurlijk een plaats moeten veroveren. Eens dat het geval is, zullen metingen en evaluaties allicht bijsturingen nodig maken. Dit kansendecreet is echt nodig en daarvoor kunnen nooit voldoende inspanningen georganiseerd worden.

De heer *Paul Delva* denkt dat de tekst nog een aantal amendementen nodig heeft. De discussie gaat over vier elementen waarvan er één problematisch is. Iedereen wil participatie bevorderen. Iedereen is het eens met de doelgroepbenadering. Voor CD&V hoefde het aparte decreet niet, maar de partij kan zich erbij neerleggen. CD&V blijft het wel moeilijk hebben met de instrumenten die de minister wil gebruiken. Ook het feit dat reguliere verenigingen slechts op een uitzonderlijke wijze in het decreet passen en de bezwaren over de proeftuinen blijven obstakels.

De minister wil blijkbaar werken aan cultuureducatie, maar het is jammer dat het niet in het voorstel zelf ingewerkt is. Het verheugt de spreker wel dat de minister wil werken rond media en e-cultuur. De budgetten voor de proeftuinen wijzen erop dat men

meer dan alleen maar voorzichtig wil werken. Het is goed dat er metingen en evaluaties zullen gebeuren. Daarmee mag niet te lang gewacht worden.

De heer *Jos Stassen* informeert of CD&V het ontwerp van decreet nu zal goedkeuren. De heer Schueremans was duidelijk: hij zal het ontwerp van decreet goedkeuren, zij het niet met volle goesting. De heer *Paul Delva* herhaalt zijn uitspraak: CD&V zal het ontwerp van decreet goedkeuren als er bij de artikelsgewijze bespreking een duidelijk antwoord komt op de bemerkingen van de hoorzitting, al dan niet met amendementen.

Minister *Bert Anciaux* gaat ervan uit dat een deel van de vragen al beantwoord is. Die antwoorden zullen al dan niet uitmonden in een aanpassing van de tekst.

De heer *Jos Stassen* vindt dat de minister nogal veel bedoelingen en wensen uit. Nadien zal hij dan meten of zijn hoop uitkomt. De spreker weet niet of dat een goede zaak is, gegeven het huidige beleid. De minister zegt dan wel dat er geen extra planlast zal komen, maar elke gemeente is bezig een aantal facetten van het ontwerp van decreet te regelen in zijn lokaal sociaal beleid, met onder meer het armoedebeleid. Wat is de meerwaarde van de lokale netwerken? Wat is de meerwaarde van anderhalf blaadje tekst met afspraken? Is het niet beter het geld gewoon uit te delen of via andere kanalen te gebruiken? De minister wil zagezegd geen participatiesector oprichten, maar hij wil wel een participatiefonds stijven. Die gelden moeten toch ergens opgemaakt worden, dat zal centraal gebeuren waardoor er sowieso een participatiesector ontstaat.

Minister *Bert Anciaux* verwacht zo veel mogelijk van de gemeenten. Hij wil echter geen bijkomende verplichtingen opleggen. Hij vraagt geen lokale beleidsnota, maar een afsprakennota, een gesprek met de kansengroepen zelf.

Op de opmerking van de heer *Jos Stassen* dat de procedure van het lokaal sociaal beleid dergelijke contacten al bevat, repliceert de *minister* dat vooral de uitvoering van de plannen hem interesseert.

De minister vervolgt dat het de bedoeling is dat alle aspecten die te maken hebben met mensen in armoede, niet sectoraal per beleidsnota bekeken worden maar omvattend. De afsprakennota moet al die maatregelen bundelen. Het gaat er niet om nieuwe plannen te ontwikkelen, maar wel om de maatregelen in samenwerking met het netwerk uit te voeren. Dat

staat niet haaks op de andere beleidsplannen of de opdrachten van het decreet lokaal sociaal beleid.

Het is niet de bedoeling een participatiesector op te richten. De instellingen en de organisaties leveren goed werk. Daarenboven is het geen geïsoleerde gelegenheid. Een participatiesector zou immers een alibiconstructie kunnen worden waardoor de verantwoordelijkheid voor participatie van het lokale niveau of van de sectorale organisaties zou worden doorgeschoven. De participatiesector voor cultuur, jeugd en sport zijn alle sectororganisaties, alle steden en gemeenten, alle sociaalculturele organisaties, alle kunstorganisaties, alle jeugdorganisaties, alle sportverenigingen enzovoort die samen hun verantwoordelijkheid nemen. Daarnaast zijn er een aantal instellingen die faciliterend en ondersteunend werken. Meer aandacht en middelen voor participatie kan alleen maar voordelen hebben.

De minister gelooft sterk in de kracht van een netwerk van organisaties en dat is eigenlijk wat het ontwerp van decreet vraagt: samenwerking van de bestaande organisaties om zowel individuele als collectieve kansen te creëren.

De heer *Jos Stassen* veronderstelt dat het lokaal sociaalbeleidsplan van de stad Gent samenwerking met de vereniging van mensen met een laag inkomen vermeldt. Waarschijnlijk zullen ook de andere organisaties in het Gentse betrokken zijn bij de opmaak en de uitvoering van het plan. Wat zal het ontwerp van decreet meer doen dan middelen bijgeven voor bestaande samenwerkingsverbanden?

Minister *Bert Anciaux* zegt dat het lokaal sociaalbeleidsplan op zich geen aandacht besteedt aan het stimuleren van de vrijetijdsactiviteiten voor de mensen in armoede. Dat is precies de bedoeling van het ontwerp van decreet.

De heer *Dirk de Kort* wijst erop dat bepaalde organisaties tot nog toe met hun doelgroep kunnen deelnemen aan culturele voorstellingen. Achteraf worden de tickets dan terugbetaald met middelen uit het bestaande fonds. Nu mag er met die bestaande organisaties niet meer worden samengewerkt. Hoe zal dat dan wel georganiseerd worden?

De *minister* ontkent dat er niet meer mag samengewerkt worden met bestaande organisaties.

De heer *Dirk de Kort* doelt op organisaties buiten de armoedesector die ervoor zorgen dat bepaalde doel-

groepen mee naar voorstellingen kunnen. In kleinere gemeenten zijn de armoedeorganisaties veel minder sterk gestructureerd. Hoe zal een en ander praktisch verlopen?

De *minister* ontwaart enige verwarring. Als er al veel samenwerking is, is het ook niet moeilijk om dat samen te brengen in een afsprakennota van anderhalve pagina. Als bestaande verenigingen, ook buiten het armoedecircuit, goede aanbiedingen doen, past dat perfect in de regeling. Zo kunnen initiatieven van bijvoorbeeld een lokale toneelvereniging financieel gesteund worden. Er worden geen beschotten geplaatst, ze worden integendeel weggehaald. Het enige dat gevraagd wordt, is dat de betrokken partners samen overleggen over hoe de middelen besteed worden. Het is zelfs niet de bedoeling dat het Vlaamse niveau die plannen goedkeurt. Als er al goed samengewerkt wordt, is dat prima en moet er heel weinig energie in gestoken worden.

De heer *Jos Stassen* begrijpt niet waarom dat gewoon geen hoofdstuk kan zijn in het lokaal sociaalbeleidsplan. Daarvoor kan een gemeente dan extra middelen krijgen.

De *minister* benadrukt dat het de bedoeling is dat spelers zoals de gemeentelijke jeugd-, sport- en cultuurdienst met hun achterban ook bijdragen. Als dat nu al het geval is, is dat prachtig. Dan moet er geen extra aandacht aan besteed worden, maar moet het gewoon even opgesomd worden. Als het nog niet bestaat, vraagt het ontwerp van decreet daar aandacht voor.

7. Standpunt van de heer Erik Arckens met antwoord van de minister en replieken van enkele commissieleden

De heer *Erik Arckens* begrijpt niet waarom de meerderheid het ontwerp van decreet zal goedkeuren. De goesting is er immers niet. Vlaams Belang zal zich onthouden. De participatiedoelstelling is immers nobel, tegen de geest van het ontwerp van decreet kan niemand zijn. De uitwerking is echter een ander paar mouwen.

Uit de hoorzitting onthoudt de heer Arckens de scherpe kritiek van VVSG. Enkele maanden geleden heeft hijzelf al onderbouwd dat de culturele component een belangrijk aspect van participatie is. Dat blijkt ook uit de studie van Re-Creatief Vlaanderen. De minister geeft vijf aspecten die belangrijk zijn voor cultuurparticipatie, maar plaatst alle aspecten

op dezelfde hoogte. Een groot deel van de bevolking participeert echter niet, of is in het beste geval passief recipiënt van cultuur en dan vaak nog via televisie en dvd. Dat komt de gecultiveerde cultuur niet echt ten goede.

De term cultuurparticipatie wordt vaak geproblematiseerd. Zo toonde professor John Lievens tijdens de hoorzitting aan dat er een groot verschil is tussen externe en interne participatie. Dat brengt hij in correlatie met het opleidingsniveau. Volgens hem kunnen mensen met een lagere opleiding en een andere basisattitude, ook van gecultiveerde cultuur zoals opera genieten, alleen zullen ze het niet veruitwendingen door deel te nemen aan de mondaine bijeenkomsten. Dan speelt het effect van culturele distinctie immers meer. Cultuurparticipatie blijft dan ook een wazige term, in de zin van ‘zorg dat je erbij bent’. Het blijft de spreker onduidelijk wat het woord ‘erbij’ precies betekent en waarom het zo belangrijk is.

De heer Arckens wijft de minister een instrumentalistische visie op mens en maatschappij aan. De Raad voor Cultuur stelde het als volgt: “Die benadering is een instrumentele benadering die echter het risico inhoudt dat het cultuurparticipatiebeleid in Vlaanderen verengd wordt tot een consumptie- of gezelligheidsparticipatie in plaats van een participatie gericht op ontwikkeling en kwaliteit.” Daar zit alweer de tegenspraak tussen entertainment en gezelligheid en de gecultiveerde cultuur.

De spreker herkent zich in bepaalde aspecten van de visie van CD&V. Hij vermoedt wel dat die partij de belangen van haar zuil in het achterhoofd houdt. Dat is logisch. In een interpellatie heeft de spreker al een voorzet gegeven voor de discussie over bottom-up en top-down. Hij is het eens met de kritiek dat cultuur zo veel mogelijk van beneden uit moet groeien, vooral de meer volkse aspecten. Een overheid kan dat alleen maar steunen en niet opleggen of sturen.

Aangaande de kansengroepen heeft CD&V blijkbaar een ander standpunt dan Vlaams Belang. CD&V is volgens het artikel dat vorige week in Knack verscheen geen voorstander van een participatiebeleid dat zich richt op kansengroepen. Tijdens de algemene tussenkomst in de commissie zegt de heer Delva echter iets anders.

De heer *Paul Delva* repliceert dat CD&V natuurlijk voorstander is van een beleid voor kansengroepen. Het artikel in Knack heeft dat standpunt verkeerd geïnterpreteerd. CD&V verschilt echter wel van

mening met de minister over de manier waarop kansengroepen betrokken worden bij het beleid.

De redenen van de afbakening van de vijf kansengroepen zijn de heer *Erik Arckens* niet helemaal duidelijk. Waarom precies die vijf? Een spreker verwees naar Eric Corijn die Kunst en Democratie aanraadt niet alleen te focussen op kansengroepen, maar ook op middengroepen die niet participeren. Het lid is het volledig eens met die kritiek. Voor de kansengroep gedetineerden heeft de heer Arckens nochtans een bijzondere bezorgdheid. Een gewone burger kan boeken lenen of kopen, voorstellingen bijwonen, maar een gedetineerde niet.

Een cultuurbeleid dat te veel gefocust is op vernieuwing, experimenten en dergelijke meer – een klein beetje zoals het beleid-Anciaux meent de heer Arckens – staat eigenlijk haaks op een verhoogde cultuurparticipatie. In Brussel is de situatie veel meer uitgesproken dan in Vlaanderen. Eigenlijk zou een politiek die de participatie doet verhogen, erop neerkomen dat men de participanten doet participeren.

Een ander pijnpunt is dat het ironische gevolg van het ontwerp van decreet zou kunnen zijn dat het concurrentie kan creëren tussen werkingen voor kansengroepen die via het decreet gesubsidieerd worden en diegenen die al structureel gesubsidieerd worden. Die kritiek is fundamenteel. Gezien het transversale karakter van de materie kan het ontwerp van decreet zorgen voor overlappingen, bijvoorbeeld met het lokale of sociaalculturele beleid. Zorgt het ontwerp van decreet er ook niet voor dat er bijkomende vzw's opgericht worden die parallel naast de structuren en de andere decreten functioneren?

Minister *Bert Anciaux* heeft begrip voor die bezorgdheid. Hij wil echter meer kansen geven aan diegenen die minder kansen hebben. Brede participatie vergt meer dan de deelname van de elite of van kansengroepen. De minister gaat ervan uit dat de elite voor zichzelf kan zorgen. Participatie bevorderen van de brede bevolkingslagen via de lokale decreten, en van de kansengroepen via het Participatiedecreet, zorgt inderdaad voor overlappingen. Dat wordt verrechtvaardigd door het feit dat de overheid de plicht heeft meer kansen te geven aan diegenen die weinig kansen hebben.

De heer *Erik Arckens* sluit zich aan bij de opmerkingen van CD&V die verwezen heeft naar bijzondere inspanningen die heel wat culturele organisaties en instellingen sowieso al leveren om allerlei kansengroepen bij hun werking te betrekken. Helaas komen

heel wat organisaties of instellingen niet in aanmerking voor subsidies volgens het ontwerp van decreet. Gevreesd wordt dat het ontwerp van decreet zal leiden tot de oprichting van nieuwe vzw's, en nog erger tot de oprichting van een nieuwe participatiesector. Kortom, participatie is een edele doelstelling, maar tegelijk een wazig gegeven. Het is cultuursociologisch niet gedetermineerd, maar ligt in een brede bedding. De minister, vertrekkende van de instrumentalistische visie op mens en maatschappij, wil daar nu iets mee doen.

Minister *Bert Anciaux* blijft ervan overtuigd dat het Participatiedecreet, dat maar een klein onderdeel vormt van het participatiebeleid, nodig is. De belangrijkste participatiedecreten zijn de sectordecreten en de lokale decreten; het Participatiedecreet is flankerend. Hij waarschuwt tegen het idee dat een groot deel van de bevolking niet wil participeren. Die veronderstelling is te veel gebaseerd op de groep mensen die wel kansen hebben, maar niet willen. Het is geen uitspraak van diegenen die te weinig kansen hebben, maar ze eigenlijk wel willen. Het is niet zo dat iedereen moet participeren maar iedereen moet wel de keuze hebben. Een aantal kansengroepen heeft niet de luxe van de keuze. In die zin is het ontwerp van decreet minder instrumenteel dan de heer Arckens denkt. Vrijheid voor de machtigen is heel anders dan vrijheid voor mensen zonder kansen. Gelijke vrijheid is een doelstelling die elke humanist moet kunnen steunen.

De heer *Erik Arckens* verwijst naar de marxistische notie van formele en werkelijke vrijheid.

Minister *Bert Anciaux* beaamt dat. Cultuurparticipatie is geen participatie aan entertainment, maar gaat over horen tot de samenleving. Hij begrijpt sommige kritiek niet goed. Het Participatiedecreet draagt de dynamiek in zich en wordt ondersteund door het middenveld. De minister heeft zelden zo'n discrepantie meegemaakt. De betrokkenen, en dat zijn brede groepen in de samenleving, zijn enthousiast. De connotatie is bij sommige commissieleden blijkbaar negatief. Het gaat niet enkel om een zorg voor de zuil, maar wel voor al die groepen die mee kansen creëren. Het ontwerp van decreet bevat inderdaad een top-downaspect, maar wel voor bestaande werkingen, en dat is bottom-up. Het creëert geen nieuwe participatiesector, die bestaat maar wordt misschien te weinig erkend in het decretale kader. In alle sectoren zijn er mensen die met participatie bezig zijn.

De heer *Jos Stassen* onderschrijft de doelstelling van het ontwerp van decreet en het bestaansrecht van een

aantal instellingen. Hij is echter niet zeker dat het decreet de goede bedoelingen juist vertaalt. Elke sector zal wel blij zijn met de aanzienlijke middelen en dus niet protesteren tegen het ontwerp van decreet. In de discussie worden bedoelingen verward met de naakte tekst van het ontwerp van decreet.

Minister *Bert Anciaux* benadrukt dat, mede op vraag van het parlement, ervoor gezorgd zal worden dat de effecten gemeten kunnen worden. Het is gevaarlijk de indruk te wekken dat de goodwill gekocht is. Meer dan in welk ander geval gaat het niet over de sector zelf, het gaat om anderen.

Het is niet de bedoeling om alleen met kansengroepen te werken, ook de middengroepen komen aan bod. Cultuurbeleid dat te veel aandacht heeft voor vernieuwing, zou volgens sommigen haaks staan op een reëel participatiebeleid. Die uitspraak bevat een grond van waarheid, ten minste als de vernieuwing geforceerd is en ontoegankelijk voor bepaalde groepen. De minister blijft erbij dat er een rijk en zeer divers kwaliteitsaanbod moet zijn. In de drie sectoren wordt daarvoor gezorgd. Vernieuwing moet meegaan met de evolutie. Cultuur kan bij uitstek niet alleen over het verleden gaan, maar moet het verleden voortdurend uitvinden. Vernieuwing kan, op voorwaarde dat er ook geïnvesteerd wordt in kunsteducatie, in publieksverbreding enzovoort en als er voor elk wat wils is.

Iemand voor het eerst in contact brengen met een kunstvorm, is voor die persoon een vernieuwing. Vernieuwing kan betekenen het vertalen van oudere werken, van repertoiretheater enzovoort, maar ook het uitvinden van nieuwe zaken. Dat hoeft niet noodzakelijk afstand te creëren van grote groepen in de samenleving. Dat vergt veel initiatieven maar er moet een breed aanbod zijn.

De minister is het ermee eens dat alle grote instellingen meer verantwoordelijkheid moeten dragen voor een ruimer aanbod. Het is niet de taak van de minister van Cultuur om dat aanbod in detail te bepalen. Dat is de culturele en creatieve vrijheid van de instellingen en de centra.

De heer *Paul Delva* verduidelijkt dat de opmerkingen van CD&V niet gebaseerd zijn op kritiek van de eigen zuilverenigingen. Heel wat verenigingen hebben hetzelfde idee over de wijze waarop het Participatiedecreet geschreven is. Hij weerlegt krachtig de vermeende zuilgebonden motieven van zijn partij.

Volgens de minister zou het middenveld wild enthousiast zijn, maar er is toch een zekere discrepantie. Vele verenigingen en raden zijn volgens de heer *Delva* verheugd dat er gewerkt wordt aan participatie. Dat de minister de discussie over participatie heeft opengebroken, is zeker een positief punt in zijn beleid. De manier waarop de participatie verhoogd wordt via de concrete bepalingen van het ontwerp van decreet, maken de verenigingen in het middenveld echter niet enthousiast.

Minister *Bert Anciaux* is het daar niet mee eens.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

De heer *Dirk de Kort* merkt op dat een hoorzitting bedoeld is als inspiratiebron voor de parlementsleden, die de minister dan tijdens de verdere algemene of artikelsgewijze bespreking genuanceerd en eventueel gebonden aan een welbepaald artikel van het ontwerp van decreet kunnen bevragen. De heer *de Kort* noteerde tijdens de algemene bespreking echter reeds heel wat antwoorden van de minister op de algemene vragen die tijdens de hoorzitting alleen door de uitgenodigde sprekers waren opgeworpen. De vroegtijdige antwoorden van de minister maken het ingewikkeld voor de verslaggever om een genuanceerd verslag te maken, maar maken het ook moeilijk om op een goede manier de amendementen bij de artikelen te bespreken.

Minister *Bert Anciaux* begrijpt die opmerking, maar meent zich te herinneren dat hij tijdens de algemene bespreking toch gevraagd heeft of hij reeds mocht antwoorden op de opmerkingen van de sprekers tijdens de hoorzitting.

Opschrift

Een amendement nr. 1 (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1439/2*) voorgesteld door de heren *Jo Vermeulen*, *Dirk de Kort*, *Herman Schueremans*, *Bart Caron* en *Kris Van Dijck*, strekt ertoe het opschrift van het ontwerp van decreet te vervangen door “Ontwerp van decreet houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport”.

De heer *Jo Vermeulen* meent dat de wijziging van de titel van het ontwerp van decreet aansluit bij de discussies in de commissie. Het ontwerp van decreet

is inderdaad geen exclusief Participatiedecreet. Het merendeel van de participatie wordt immers reeds gerealiseerd via de sectordecreten. Het ontwerp van decreet heeft tot doel flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport te introduceren en zeker geen nieuwe participatiesector op te richten. Daarom stellen de indieners van het amendement voor om de titel in die zin te wijzigen.

De heer *Jos Stassen* vindt titels belangrijk, maar het ontwerp van decreet zal sowieso door het leven gaan als hét Participatiedecreet. Dat is op zich geen probleem. Waarom staat er echter jeugdwerk en niet jeugd? De minister heeft het jeugdwerk verbreed naar jeugdbeleid, en verenigt nu de participatiedoelstelling tot het jeugdwerk.

Minister *Bert Anciaux* vindt het vanzelfsprekend dat participatie aan jeugd niet mogelijk is.

De heer *Jos Stassen* repliceert dat een deel van de initiatieven in het jeugdbeleid niet onder jeugdwerk vallen, maar wel onder de participatiesector. Zo valt ook een deel van het sport-voor-allenbeleid niet onder het sportbeleid van de sportfederaties.

De minister beaamt dat er jeugdbeleid buiten het jeugdwerk is. Jeugdbeleid zorgt ervoor dat politici en beleidsmedewerkers oog hebben voor jongeren, maar daar gaat het niet om participatie aan de sector.

De heer *Dirk de Kort* is blij dat de minister in de algemene bespreking de complementariteit tussen het Participatiedecreet en de sectorale en lokale decreten verduidelijkt heeft. CD&V blijft met de minister van mening verschillen over de dubbele subsidiëring. Het ontwerp van decreet blijft bij het middenveld overkomen als een miskenning van de aanwezige knowhow. Sommige verenigingen vrezen toch geen beroep te kunnen doen op de middelen. De minister gaf echter nog geen antwoord op de vragen in verband met een vrijetijdspluskaart.

Minister *Bert Anciaux* meent dat die formule momenteel nog niet operationeel kan zijn. De elektronische identiteitskaart zal dat misschien ooit mogelijk maken. De minister heeft daarover contact opgenomen met de federale overheid, maar voorlopig kan het project technisch nog niet worden gerealiseerd. De praktische nadelen van de kaart zijn momenteel veel groter dan de voordelen.

De heer *Dirk de Kort* wijst op het extra personeel dat de gemeenten is ter beschikking gesteld voor de invoering van de elektronische identiteitskaart. Het zou spijtig zijn als dit extra personeel moest afvloeien vooraleer alle technische mogelijkheden van deze nieuwe identiteitskaart werden onderzocht.

Minister *Bert Anciaux* repliceert dat de vrijetijdspluskaart veel meer vereist dan beschikbare personeelsleden. Er is onder andere behoefte aan een kaartlezer in alle instellingen. Dat is een probleem, maar op termijn zullen er allicht oplossingen gevonden worden waardoor de identiteitskaart ook voor andere domeinen aangewend kan worden.

De heer *Jos Stassen* meent dat CD&V het ontwerp van decreet zal goedkeuren in ruil voor de cultuurpluskaart, maar die zal er inderdaad niet komen wegens een aantal technische redenen, met misschien wel een politieke ondergrond.

De heer *Dirk de Kort* repliceert dat CD&V zich constructief heeft opgesteld en gewezen heeft op de mogelijkheden van het regeerakkoord, met onder andere de vrijetijdspluskaart.

De heer *Jos Stassen* vreest dat het initiatief verdronken wordt in technische details. De minister antwoordt CD&V immers hetzelfde als in de vorige regeerperiode, alleen wat voorzichtiger omdat de partij nu deel uitmaakt van de meerderheid. De minister vraagt de goedkeuring van het ontwerp van decreet, en zal dan wel eens kijken wat er eventueel kan gedaan worden voor de vrijetijdspluskaart. CD&V koopt volgens hem een kat in een zak.

Minister *Bert Anciaux* hoopt dat de leden in zijn goede wil geloven en dat het negatieve gestook van de oppositie geen rol zal spelen. Hij heeft het regeerakkoord altijd loyaal verdedigd. Soms zijn er echter praktische bezwaren die ervoor zorgen dat het iets meer tijd kost om goede ideeën te realiseren.

De heer *Paul Delva* ontkent de aantijging van afkoop-sommen. CD&V wil gewoon dat er werk gemaakt wordt van een afspraak in het regeerakkoord.

De heer *Jos Stassen* heeft door scha en schande geleerd dat een lid van de meerderheid dat niet akkoord is, ofwel zwijgt en slikt, ofwel iets in ruil vraagt. CD&V heeft iets gevraagd en het niet gekregen. De heer Bruno Tobback zegt dan dat een politi-

cus de kans gemist heeft te zwijgen. CD&V heeft de vrijetijdskaart gevraagd en niet gekregen, ten minste niet voor 2009.

De heer *Erik Arckens* geeft de heer Stassen gelijk. Het is eigenaardig dat CD&V fundamentele kritiek heeft en het ontwerp van decreet toch goedkeurt. Ook Open Vld zal zonder enthousiasme goedkeuren. Zelfs de heer Vermeulen heeft kritiek. Voor hem is het ontwerp van decreet niet wat het lijkt.

De heer *Jo Vermeulen* repliceert dat het amendement tot het wijzigen van de titel van het ontwerp van decreet dit probleem in elk geval oplost.

De heer *Dirk de Kort* stelt dat zijn partij de evolutie van de vrijetijdspluskaart en de technische mogelijkheden zal blijven volgen. CD&V geeft de minister het voordeel van de twijfel maar zal op korte termijn de effecten van het ontwerp van decreet beoordelen en eventueel bijsturen.

De heer *Jos Stassen* vraagt of de effectmeting niet op een of andere manier in de titel moet weergegeven worden, net als de stimulerende en flankerende maatregelen. Het lijkt hem in dat geval ook wenselijk dat ze gedefinieerd wordt in artikel 2.

De heer *Jo Vermeulen* antwoordt dat de tekst van het ontwerp van decreet in artikel 20, wat dit punt betreft, nog zal worden aangepast. Men kan niet alles in de titel stoppen.

Het amendement tot wijziging van het opschrift wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 1

Dit artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2

Een amendement nr. 2, voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe 12° en 13° te schrappen.

De heer *Bart Caron* legt uit dat de definitie van deze begrippen oorspronkelijk werd opgenomen om invulling te geven aan artikel 37, §1, 1°. Bedoeld was immers om de aanvragen voor cultuur- en sportstad

te beperken tot de centrumgemeenten in de regionaal stedelijke en in de structuurondersteunende kleinstedelijke gebieden. Aangezien in de amendementen nrs. 13, 14 en 15 wordt voorgesteld om die beperkingen te schrappen, is de definiëring van deze begrippen verder zonder voorwerp.

De heer *Jos Stassen* herinnert aan het pleidooi tijdens de hoorzitting om de definitie van participatie breder en actiever te maken.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 3 en 4

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 5

De heer *Dirk de Kort* herinnert aan de opmerking van de Raad voor Cultuur dat de databank van CultuurNet thans te weinig aandacht heeft voor het internationale aanbod in Vlaanderen. Zij gaat volgens de raad ook voorbij aan de nieuwe technologische ontwikkelingen. Kan de minister daarmee rekening houden in de volgende beheersovereenkomst?

Minister *Anciaux* wil dat graag onderzoeken en het resultaat daarvan inderdaad aanbrengen bij de bespreking van de beheersovereenkomst met CultuurNet.

Artikel 5 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 6 tot en met 8

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 9

De heer *Jos Stassen* vraagt waarom het bedrag van “minstens 170.000 euro” werd ingeschreven.

Minister *Anciaux* verduidelijkt dat het gaat om een verhoging van het huidige bedrag voor de verbetering van het leesklimaat. De opname in het ontwerp van

decreet garandeert dat het in elk geval niet lager kan worden.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 10

De heer *Erik Arckens* wijst op zijn eerdere opmerkingen in verband met het kansengroepenbeleid. Zijn fractie zal zich dan ook onthouden op dit artikel.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 11

De heer *Jos Stassen* wijst erop dat er geen enkele garantie bestaat dat de Dupontmiddelen waarmee de minister een deel van het decreet wil financieren, effectief zullen worden toegekend, nog afgezien van het feit dat dit een inbreuk vormt op de bevoegdheidsverdeling tussen de federale staat en de gemeenschappen. De heer *Dirk de Kort* sluit zich daarbij aan. Hij herinnert eraan dat deze middelen tijdens de paarse federale regeerperiode jaarlijks bij koninklijk besluit werden hernieuwd. Hij kan zich niet voorstellen dat een Vlaams minister daarvan afhankelijk wil zijn.

Minister *Anciaux* repliceert dat de genoemde middelen niet langer in de tekst van het ontwerp van decreet zelf staan. Zij komen nog wel voor in de memorie van toelichting, maar enkel als voorbeeld.

De heer *Jos Stassen* blijft erbij dat de middelen die de Vlaamse Gemeenschap bij de start van het decreet hiervoor inbrengt, namelijk 250.000 euro, in verhouding slechts een fractie vormen van de Dupontmiddelen. Dat verandert pas in 2009.

Minister *Anciaux* antwoordt dat de subsidiëring van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het woord nemen in het ontwerp van decreet niet langer gekoppeld is aan de federale middelen voor kansengroepen, al is er wel de mogelijkheid om een partnerschap aan te gaan. Hij wijst er verder op dat voor de opstap in 2008 de middelen van het participatiefonds, in vergelijking met nu, al werden verhoogd

en dat in 2008 vervolgens lokaal de afspraken kunnen worden gemaakt waaraan vanaf 1 januari 2009 budgettair uitvoering moet gegeven worden.

Artikel 11 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikelen 12 en 13

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 14

De heer *Jos Stassen* werpt in het algemeen de vraag op of de commissie de talrijke beheersovereenkomsten nog kan blijven opvolgen, wat nochtans zijn taak is als controlerende instantie. Nu komen er weer een reeks bij.

Minister *Bert Anciaux* denkt dat de huidige werkwijze juist de transparantie verhoogt, terwijl de afspraken tussen de regering en de organisaties vroeger bij ministerieel besluit werden geregeld. Hij wijst er verder op dat in de bovenbouw een aantal zaken gebundeld worden. Door die sterkere samenwerking worden dan weer minder beheersovereenkomsten afgesloten.

De *voorzitter* stelt dat in het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003 wordt bepaald dat de intern en extern verzelfstandigde agentschappen (IVA/EVA) een beheersovereenkomst afsluiten met de Vlaamse Regering. Artikel 8, derde lid, en artikel 14, §2, van hetzelfde decreet bepalen dat de beheersovereenkomst, voor de ondertekening ervan, door de Vlaamse Regering wordt megedeeld aan het Vlaams Parlement. Tot slot bepalen deze artikelen dat het Vlaams Parlement binnen de maand de overeenstemming toetst tussen de beheersovereenkomst en de doelstellingen van de goedgekeurde beleidsnota van de minister.

Het Vlaams Parlement ontwikkelde hiervoor de procedure dat alle beheersovereenkomsten die aan het Vlaams Parlement worden voorgelegd, vermeld worden op de ingekomen stukken. Vanaf dan zijn ze ook raadpleegbaar zijn op de interne website van het Vlaams Parlement, waar ze per bevoegde commissie

zijn gegroepeerd. Het is dus aan de commissieleden om het initiatief te nemen om een bepaalde beheers-overeenkomst in de commissie te bespreken.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

AFDELING I

Structurele subsidiëring van een vereniging voor de re-integratie van gedetineerden via cultuur en sport

Een amendement nr. 3 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe in het opschrift van afdeling I de woorden “voor de re-integratie van gedetineerden via cultuur en sport” te vervangen door de woorden “ter bevordering van de culturele en sportieve participatie van gedetineerden”.

De heer *Bart Caron* legt uit dat het amendement de rechtenbenadering meer centraal stelt dan de sociale re-integratie. Gedetineerden hebben als burgers recht op culturele en sportieve participatie. Door het recht op cultuur en sport als uitgangspunt te nemen sluit dit amendement meer aan bij de uitgangspunten van het Vlaams strategisch plan voor hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Het uitgangspunt is dat ook een gedetineerde zijn grondrechten behoudt.

Het amendement tot aanpassing van het opschrift van hoofdstuk IV, afdeling I, wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 15

Een amendement nr. 4 van dezelfde indieners strekt ertoe de eerste zin te vervangen door de volgende zin:

“Om de participatie van gedetineerden in hun directe sociale omgeving te realiseren, subsidieert de Vlaamse Regering een vereniging zonder winstoogmerk die de culturele en sportieve participatie van deze doelgroep bevordert.”.

De heer *Bart Caron* verklaart dat dit amendement aansluit bij amendement nr. 3. Ook hier wordt het

accent verlegd van re-integratie naar culturele en sportieve participatie.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel 15 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 16 tot en met 18

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 19

De heer *Dirk de Kort* deelt mee dat de CD&V-fractie tevreden is met de toelichting van de minister dat er ook bij de uitzonderlijke projecten meer subsidiemogelijkheden zijn voor de klassieke middengroepen. Zij blijft wel vragen hebben bij het verhinderen van de dubbele subsidiëring. Ook de Vlaamse Jeugdraad vroeg naar combinatiemogelijkheden voor organisaties die gesubsidieerd worden op grond van het decreet Vlaams jeugdbeleid. Zonder responsabilisering van de grootste en meest ervaren spelers in de jeugdsector dreigen de projecten geen remedie te kunnen bieden.

En wat antwoordt de minister op de mogelijke concurrentie tussen organisaties die op grond van het nieuwe Participatiedecreet worden gesubsidieerd en zij die al structureel worden gesubsidieerd met reguliere middelen? Het lid citeert Raad voor Cultuur: “In plaats van angst voor dubbele subsidiëring zou hier een waardering voor de expertise van de werkingen rond kansengroepen beter op zijn plaats zijn.” In zijn repliek op de algemene bespreking wees de minister echter zelf op dit gevaar voor concurrentie tussen de sectorale werking en dit decreet.

CD&V blijft ook met de vraag zitten waarom senioren of jongeren niet opgenomen worden als kansengroep, want niet alle niet-participerende senioren en jongeren behoren tot de gekozen kansengroepen.

Volgens de heer *Erik Arckens* is dit de kern van de zaak. Is CD&V nu wel of niet voor een kansengroepenbeleid? Het is het een of het ander. De heer Arckens is er alvast tegen. Waarom bijvoorbeeld een onderscheid maken tussen gezinnen met en zonder kinderen? De laatstgenoemde kunnen even goed een doelgroep zijn. En zo ontbreken nog veel groepen in het ontwerp van decreet die wel degelijk in aanmerking komen voor een flankerend participatiebeleid.

Het lid is voorstander van een algemeen participatiebeleid.

De heer *Bart Caron* wijst erop dat een amendement op artikel 20 expliciet ouderen in beeld zal brengen als groep die moet betrokken worden bij projecten. Wat de jeugd betreft, herinnert hij eraan dat participatie al een centrale doelstelling is van de decreten jeugdbeleid en lokaal jeugdwerk. Hij is ertegen om dit hier nogmaals te vermelden.

De heer *Jo Vermeulen* herinnert aan amendement nr. 1, waarin de focus van het ontwerp van decreet wordt scherp gesteld. Het gaat hier om bijzondere projecten en initiatieven met een uitzonderlijk karakter die het gehele participatiebeleid moeten ondersteunen en stimuleren.

De heer *Jos Stassen* meent dat het artikel haaks staat op de logica van het ontwerp van decreet, dat zich richt op dwarsverbindingen en niet op sectoren. Toch worden hier een aantal doelgroepen gedefinieerd. De opmerking die de heer Caron maakte over de jeugd, kan men ook over de andere groepen maken, al is het een schande dat er voor gedetineerden nog niet veel wordt gedaan. Bovendien roept een dergelijk artikel meteen de vraag op: waarom deze groep en de andere niet? De laatste groep ‘gezinnen met kinderen’ is dan weer zo breed dat men er de helft van Vlaanderen in kan onderbrengen.

De heer *Bart Caron* benadrukt dat het erom gaat om de cultuur- en sportdrempels in gezinsverband te overwinnen.

Minister *Anciaux* meent dat het ontwerp van decreet voldoende waardering heeft voor de door de heer de Kort genoemde organisaties. Het voorliggende artikel maakt precies mogelijk dat organisaties die al via andere sectorale decreten worden gesubsidieerd, niet in de kou blijven staan als ze in dit verband een uitzonderlijk initiatief nemen. Hij benadrukt dat het artikel stelt dat het uitzonderlijk moet zijn op meer dan één domein. Door die combinatie wordt een duidelijke lijn getrokken. Wat gezinnen met kinderen betreft, blijkt de gelijktijdige participatie van ouders en kinderen bijzonder laag te zijn in welke sector dan ook. De minister acht dit dan ook meer dan de moeite waard om te ondersteunen.

De heer *Jos Stassen* informeert wat hij zich daarbij moet voorstellen. De heer *Bart Caron* wijst op de projecten van de Gezinsbond als Tinteltenen, die participeren in gezinsverband stimuleren. Hij onder-

streept het belang van het gezin voor de socialisering. De heer *Jos Stassen* werpt tegen dat dit niet in het artikel staat. Daarin wordt helemaal niet gesproken over het gezin als geheel. Hij interpreteerde de tekst alsof het opvanginitiatieven en dergelijke betrof, en is blij met de verduidelijking.

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 20

Een amendement nr. 5 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe volgende wijzigingen aan te brengen:

A. aan het eerste lid een 5° toe te voegen, dat luidt als volgt:

“5° de mate waarin het project expliciete aandacht besteedt aan ouderen.”;

B. het laatste lid te vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor:

1° het indienen van de subsidieaanvragen, evenals de criteria waaraan het uitzonderlijke karakter moet voldoen, voor de beoordeling en de evaluatie van de projecten en de beoordelingscommissie, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden;

2° de evaluatie en effectmeting van de keuze van kansengroepen en de bepaling van de bijhorende beleidsinstrumenten.”.

De heer *Bart Caron* stelt dat door de toevoeging van het criterium vermeld onder 1°, een accent wordt gelegd op de ouderen binnen de kansengroepen zoals ze worden opgesomd in dit artikel. Hierdoor wordt expliciet aandacht gevraagd voor ouderen die omwille van hun financiële situatie, beperkingen, etnisch-cultureel diverse afkomst enzovoort reële drempels ondervinden in de participatie.

Voor de wijzigingen onder 2°, verduidelijkt de heer Caron dat de Vlaamse Regering wordt gemachtigd om ook de voorwaarden te bepalen voor de evaluatie en effectmeting van wat in artikelen 19 en 20 wordt

bepaald. Hiermee wordt benadrukt dat het essentieel is om dit decreet als een onderdeel van het participatiebeleid voortdurend te evalueren. Het betreft vooral de evaluatie en effectmeting van de keuze van kansengroepen en de bepaling van de bijhorende beleidsinstrumenten. Doel is de instrumenten die worden ingezet om de kansengroepen te bereiken, te verfijnen en te verbeteren. Hierdoor moet het mogelijk zijn om gericht in te spelen op nieuwe ontwikkelingen.

De heer *Dirk de Kort* informeert waarom de Europese oproep van de minister om jongeren tot culturele instellingen toe te laten met één euro, hier niet mee is opgenomen.

Minister *Anciaux* antwoordt dat dit in de eerste plaats is bedoeld voor musea. Het zal daarom worden opgenomen in het ontwerp van Erfgoeddecreet.

Het amendement nr. 5 en het aldus gewijzigde artikel 20 worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 21

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

AFDELING III

Subsidiëring van lokale netwerken voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie van personen in armoede

Een amendement nr. 6, voorgesteld door de heer *Jos Stassen*, strekt ertoe in hoofdstuk IV de afdeling III, die bestaat uit artikel 22, te schrappen.

De heer *Jos Stassen* wijst erop dat in de eerste ronde van de lokale sociale beleidsplannen al meer dan 28% van de gemeenten participatie aan cultuur en sport als doelstelling uitwerkten, vaak met de OCMW's als trekkers. In de tweede ronde is de verwachting dat dit percentage nog sterk zal vergroten. Het lid blijft bij zijn stelling dat de Vlaamse overheid die doelstelling moet ondersteunen maar dat zij dit in één beweging moet doen, en niet met twee beleidsinstrumenten tegelijk, namelijk lokaal sociaal beleid en participa-

tie. Het voorliggende artikel schiet de doelstelling van het ontwerp van decreet voorbij.

De heer *Paul Delva* kan voor een stuk in die rede-nering inkomen. Hij is echter van mening dat zijn amendement nr. 7 op artikel 22 hier voor een belangrijk deel aan tegemoet komt.

Het amendement wordt unaniem verworpen met 12 stemmen.

Artikel 21 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 22

Een amendement nr 7, voorgesteld door de heren *Paul Delva*, *Bart Caron*, *Jo Vermeulen*, *Herman Schueremans* en *Kris Van Dijck* strekt ertoe volgende wijzigingen aan te brengen:

A. in §1, eerste lid, tussen de woorden “in het Nederlandse taalgebied” en de woorden “die via lokale netwerken” de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie” invoegen;

B. in §1 het laatste lid vervangen door wat volgt:

“Wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, kunnen deze middelen enkel worden aangewend voor de acties vermeld in §1, tweede lid, voor aanvragen via verenigingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.”;

C. in §2 de woorden “de gemeente of het samenwerkingsverband van gemeenten” vervangen door de woorden “de gemeente, het samenwerkingsverband van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie”;

D. in §2, 1° tussen het woord “gemeenten” en het woord “en”, de woorden “of de Vlaamse Gemeenschapscommissie” invoegen;

E. §2, 2° vervangen door wat volgt:

“2° aantonen dat het opstellen, opvolgen en uitvoeren van de ‘afsprakennota vrijetijdsparticipatie’ tot stand komt via een lokaal netwerk, waarbij minimaal volgende partners actief worden betrokken:

a) als het gaat om de afsprakennota van een gemeente of een samenwerkingsverband van gemeenten:

- 1) de gemeentelijke dienst of diensten, bevoegd voor vrije tijd;
- 2) het openbaar centrum of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 3) de verenigingen van personen in armoede en andere relevante lokale organisaties die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben;

b) als het gaat om de afsprakennota van de Vlaams Gemeenschapscommissie:

- 1) de eigen diensten, bevoegd voor de vrije tijd;
- 2) de verenigingen van personen in armoede en andere relevante lokale organisaties die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben.”;

F. in §3, eerste lid, de woorden “de gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten” vervangen door de woorden “de gemeenten, samenwerkingsverbanden van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie”;

G. in §3, eerste lid, de tweede zin vervangen door: “Daarvan wordt 6 percent voorbehouden voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie.”;

H. §4 schrappen;

I. in §5 de woorden “Een gemeente of samenwerkingsverband van gemeenten” vervangen door de woorden “Een gemeente, samenwerkingsverband van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie”;

J. in §6 tussen het woord “kunnen” en de woorden “een klacht”, de woorden “, met het oog op bemiddeling,” invoegen;

K. aan §6 een zin toevoegen, die luidt als volgt:

“De klacht is maar behandelbaar als die wordt vergezeld van een advies van een ter zake relevante lokale adviesraad.”;

L. in §7, eerste lid, de woorden “De trekkingsrechten van gemeenten die niet voldoen aan de voorwaarden vermeld in §2, worden” vervangen door de woorden “Als niet voldaan wordt aan de voorwaarden vermeld in §2, worden de trekkingsrechten van de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”;

M. in §7 het tweede lid schrappen;

N. §8 vervangen door wat volgt:

“§8. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor:

1° het indienen van de subsidieaanvragen, de omvang van de cofinanciering, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie, het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden, de klachtenprocedure en de mogelijkheden tot stopzetting;

2° de monitoring en evaluatie van de lokale netwerken voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie van personen in armoede.”.

De heer *Paul Delva* wijst erop dat het amendement vijf inhoudelijke wijzigingen voorstelt. Om te beginnen kan door het amendement voor het opzetten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad van lokale netwerken voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie van personen in armoede, worden samengewerkt met de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Daarvoor wordt voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie 6 procent van het budget voorafgenomen. De VGC moet ook een afsprakennota voor de vrijetijdsparticipatie opstellen waarbij minstens de eigen diensten bevoegd voor de vrije tijd en de verenigingen van personen in armoede en andere relevante lokale organisaties, die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben, worden betrokken.

Daardoor vervalt natuurlijk de oorspronkelijke regeling zoals die bepaald werd in het tweede lid van §7 van dit artikel. Dat tweede lid wordt dan ook geschrapt. Wel wordt expliciet behouden dat in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gewerkt dient te worden via verenigingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap. De voorwaarden die de Vlaamse Gemeenschapscommissie moet naleven worden bepaald in §2 van het artikel. Wat er gebeurt als de Vlaamse Gemeenschapscommissie die voorwaarden niet naleeft wordt bepaald in §7, waarvan de

eerste zin wordt aangepast en voor de leesbaarheid ook herschikt.

De tweede inhoudelijke wijziging, over de creatie van een plaatselijk en structureel samenwerkingsverband, gaat uit van een samenwerking tussen de betrokken gemeentelijke diensten en het OCMW, samen met het betrokken verenigingsleven. Aangezien OCMW's echter geen formele partner kunnen zijn in een intergemeentelijk samenwerkingsverband op basis van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking, kan de in §4 voorziene stimulans van 10% subsidieverhoging op het terrein voor extra drempels zorgen.

Aangezien de subsidie voor lokale netwerken voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie van personen in armoede, vooral een stimulerend doel heeft, is het bijgevolg niet opportuun om met die 10% voorafname de intergemeentelijke samenwerking extra in beeld te brengen. Daarom wordt voorgesteld §4 te schrappen. Samenhangend wordt ook het oorspronkelijke laatste lid van §1 vervangen.

De derde inhoudelijke wijziging vindt plaats door in §2, 2°, “organisaties met relevantie voor het grondgebied” te vervangen door “relevante lokale organisaties”. Daarmee wordt duidelijker gemaakt dat het inderdaad gaat om organisaties die een reële link hebben met de gemeente of het samenwerkingsverband van gemeenten.

De vierde inhoudelijke wijziging wordt door de heer Delva als volgt verduidelijkt. Het ontwerp van decreet wil samenspraak tussen de relevante lokale actoren stimuleren. Dat moet echter gepaard gaan met zo weinig mogelijk administratieve verplichtingen. De ‘afsprakennota vrijetijdsparticipatie’ wil bijgevolg vooral het resultaat van het interne proces bezegelen en moet dus op slechts enkele bladzijden vorm kunnen krijgen. Bovendien is het niet de bedoeling van de Vlaamse overheid om zich inhoudelijk te mengen in de keuzes die lokaal worden gemaakt. De Vlaamse overheid kan wel waar zich eventueel problemen voordoen, bemiddelend optreden. Belangrijk blijft evenwel dat de discussies zich op de eerste plaats ter plaatse voordoen en ook hier betracht wordt tot een overeenkomst te komen.

Om hier voldoende draagvlak aan te geven is het aangewezen dat, opdat een klacht behandelbaar zou zijn, een voor deze klacht relevante lokale adviesraad daarover een advies geeft. In de praktijk zal het vooral gaan om een jeugdraad, cultuurraad of sport-

raad. Het is in deze context dat het begrip klacht moet worden begrepen. De voorgestelde aanvulling wil dit expliciteren.

Ten slotte wordt met de tekstwijziging de Vlaamse Regering gemachtigd om ook de voorwaarden te bepalen voor de evaluatie en effectmeting van wat in het voorliggende artikel wordt bepaald. Daarmee wordt benadrukt dat het essentieel is om dit decreet als een onderdeel van het participatiebeleid voortdurend te evalueren. Daardoor moet het mogelijk worden om gericht in te spelen op nieuwe ontwikkelingen.

Minister *Bert Anciaux* voegt nog een argument toe ten gunste van het behoud van deze afdeling van het ontwerp van decreet. Hij herinnert aan het memorandum uit november 2004 van het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar armen het woord nemen. Daarin staan ook aanbevelingen om het recht op vrije tijd en cultuur te waarborgen. Hij citeert: “Op lokaal vlak is er nood aan een betere samenwerking tussen alle actoren en een structurele ondersteuning naar cultuur, sport en dagrecreatie. Het Vlaams Netwerk vraagt aan de Vlaamse overheid het bijsturen van de subsidieregelingen zodat samenwerking tussen verschillende actoren en sectoren op lokaal niveau wordt beloond”. De partners uit de cultuursector en uit de sociale sector moeten met andere woorden financieel beloond worden voor hun samenwerking. Dat is een van de basismotieven voor de invoering van afdeling III.

De heer *Jos Stassen* is het eens met wat de minister voorlas. Maar het is niet zo dat de gemeenten niets doen en er nog geen lokale sociale beleidsplannen bestaan. Dat gebeurt al voor een groot stuk. Maar dit aspect komt er nu bij.

De heer *Bart Caron* stelt vast dat het op lokaal niveau minder complex wordt bevonden dan het lijkt. Op veel plaatsen wordt al transversaal gedacht in beleidsplannen.

De heer *Dirk de Kort* meent dat met de opmerking van de heer Stassen rekening moet worden gehouden, maar dan wel bij de evaluatie van de effecten van het decreet. Hij heeft ook nog enkele vragen naar aanleiding van bemerkingen van de sprekers tijdens de hoorzitting.

De eerste bemerking betreft de rol van het OCMW. Is het niet belangrijk om zijn centrale rol uitdrukkelijk te vermelden in het artikel zelf? Hij vreest dat anders

de netwerken tussen twee stoelen vallen omdat niemand er zich écht verantwoordelijk voor voelt.

Verder is er de vraag vanuit Welzijnszorg of er niet moet gedacht worden aan het opzetten van een systeem van financiering door de Vlaamse Gemeenschap voor de gemeentebesturen die deze lokale netwerken opzetten ter bevordering deelname aan cultuur voor mensen in armoede. De ondersteuning daarvan vraagt immers tijd en mankracht bij de ondersteunende gemeentelijke diensten.

Is men er voldoende zeker van dat Binnenlands Bestuur de klachtenbehandeling niet zal zien als iets wat automatisch bij haar moet behandeld worden?

De heer de Kort herinnert vervolgens aan de vraag van de Vlaamse Jeugdraad hoe men bij vrije keuze over de verdeling tussen cultuur, jeugd en sport voldoende garanties kan bieden dat er niet te weinig middelen naar de jeugdsector gaan.

Welzijnszorg formuleerde ook nog bemerkingen over de nieuwe fusieorganisaties. Hebben zij niet meer tijd en ruimte nodig om knowhow op te bouwen inzake het ondersteunen van lokale netwerken?

Tot slot kan volgens artikel 22 de Vlaamse Regering een minimumbedrag bepalen dat de lokale besturen mee inbrengen in de opmaak en uitvoering van de 'afsprakennota vrijetijdsparticipatie', conform de memorie van toelichting op pagina 16. Gaat het hier over kunnen of zullen, informeert de heer de Kort. In het ene geval, hoeveel bedraagt de inbreng? Uit welk budget moet het lokaal bestuur putten om de inbreng te doen? In het andere geval, wanneer zal er wel een inbreng gevraagd worden en wanneer niet?

De heer *Jos Stassen* informeert of bij §8 over de uitvoeringsbesluiten ook niet de mogelijkheid moet gecreëerd worden voor de minister om de inhoud van de afsprakennota te bepalen. In de toelichting wordt wel iets gezegd over de omvang van het document, maar het wordt niet echt uitgewerkt. Hij stelt voor om dat eraan toe te voegen.

Minister *Anciaux* bevestigt de essentiële rol van het OCMW. In het artikel staat in §2, 2°, dat drie partners elkaar moeten vinden: gemeente, OCMW en de verenigingen van personen in armoede (en andere organisaties die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben). In principe wordt de afspraak tussen de drie partners aanvaard, tenzij een vereni-

ging manifest niet wordt betrokken en om bemiddeling vraagt. Wat de cofinanciering door de gemeenten betreft, gaat het in principe niet om nieuw geld maar om de huidige bedragen.

Het cultuurparticipatiefonds wordt gekoppeld aan de nieuwe participatieinstelling maar blijft autonoom werken. Het netwerk is te belangrijk om verloren te laten gaan, stelt de minister. Het participatiefonds krijgt wel een beetje extra ruimte in 2008, met name 50.000 euro bovenop de 200.000 euro. Daarmee kan het de vereniging bijstaan om de afspraken te maken. Het Vlaams Netwerk van Verenigingen waar Armen het woord nemen kan als expertisevereniging nog extra ruimte krijgen.

Vervolgens herhaalt de minister voor de heer de Kort dat het begrip klacht niet moet worden begrepen in het kader van het administratief toezicht door het Ministerie van Binnenlandse Aangelegenheden. Alleen als een armenvereniging meent dat ze niet betrokken is geweest, kan ze de overheid om bemiddeling vragen.

De heer *Erik Arckens* suggereert dat het dan beter als verzoek om bemiddeling wordt omschreven, waarop de minister verwijst naar een amendement waarin dit wordt verduidelijkt..

Op de vraag van de heer *Jos Stassen* of er geen subamendement nodig is bij §8, antwoordt de *minister* dat in §8 duidelijk staat dat de voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, waaronder de afsprakennota valt, nader omschreven kunnen worden.

Ter stemming voorgelegd wordt het amendement nr. 7 en het aldus geamendeerde artikel 22 unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 23

De heer *Dirk de Kort* informeert of het klopt dat het subsidiesysteem vanaf 2009 ook kan worden uitgebreid naar andere verenigingen? Het lijkt hem van belang dat er heldere budgettaire garanties worden ingeschreven voor een stijging van het budget, omdat anders de koek over meer organisaties moet worden verdeeld.

De *minister* bevestigt dit en stelt dat 2008 een overgangsjaar is waarin al een lichte toename is voorzien.

Ten opzichte van 2008 worden bijkomend 200.000 euro ingeschreven voor 2009.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 24 tot en met 29

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 30

De heer *Paul Delva* vindt het positief dat de gemeenschapscentra kunnen instappen in het decreet met een subsidie voor participatiebevorderende initiatieven voor kansengroepen. Dit kost hen wel extra investerings- of planlast. Zijn fractie blijft het pleidooi voor integratie in plaats van segregatie steunen maar dringt erop aan om artikel 30 over te hevelen naar het decreet op het lokale cultuurbeleid. Gemeenschapscentra moeten net als de cultuurcentra, waarvoor in dat decreet wel in middelen wordt voorzien, aanspraak kunnen maken op Vlaamse subsidies voor de inspanningen die zij leveren ten behoeve van de participatieverhoging van kansengroepen en publieksvernieuwing.

In afwachting van een dergelijke decreetswijziging dringt CD&V samen met de VVSG en het VVC aan om versneld werk te maken van en spoedig te communiceren over het uitvoeringsbesluit. De gemeenschapscentra moeten immers in het voorjaar 2008 al beslissen over de projecten die ze in gang zetten of voortzetten. Een lokale initiatiefnemer die rechtszekerheid ontbeert voor wat de financiering betreft, ontbeert vaak ook het politieke draagvlak. Dat is zeker zo als de globale financiële situatie van de gemeente precair is.

Minister *Anciaux* heeft begrip voor de keuze die wordt gemaakt maar refereert aan de discussie die is gevoerd over het lokaal cultuurbeleid. Daar werd de beleidskeuze om geen Vlaamse subsidies aan de gemeenschapscentra toe te kennen, gesteund. Er is toen bij consensus bepaald dat dit zou worden opgevangen in het voorliggende decreet.

De heer *Jos Stassen* deelt de bezorgdheid van de heer Delva, maar stelt dat gezien de beslissing om het in dit decreet te integreren, er zo snel mogelijk duide-

lijkheid moet zijn over wat kan, los van het bedrag dat niet zo hoog is. De *minister* beklemtoont dat het precies de bedoeling is die decretale verankering te verzekeren.

De heer *Paul Delva* repliceert op de opmerking van de minister dat tijdens de discussie waaraan hij refereert, de tekst van het Participatiedecreet nog niet gekend was, en evenmin de manier waarop dit zou worden ingevuld. Daarom maakt hij nu de opmerking.

Minister *Anciaux* verwijst naar de bespreking van het voorstel van decreet tot aanpassing van het decreet op het lokaal cultuurbeleid (*Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1225/3). Op pagina 9, derde alinea, staat wat de heer Vanackere daarover heeft gezegd.

De heer *Jos Stassen* erkent dat dit decreet eerder werd aanvaard, maar dat met de definiëring binnen het Participatiedecreet de gemeenschapscentra veel meer een participatieopdracht hebben gekregen ten aanzien van kansengroepen dan ze vroeger hadden. De opmerkingen van de heer Delva kunnen worden opgevangen door het tweede deel te schrappen, stelt hij.

De *minister* repliceert dat de gemeenschapscentra een belangrijke rol hebben om meer aandacht te hebben voor het sociaal-cultureel netwerk en de kansengroepen. Er wordt net meer ondersteuning voor het verenigingsleven gevraagd.

De heer *Paul Delva* beklemtoont dat in dit decreet de gemeenschapscentra hun opdracht verengd zien. De mogelijkheid om in te stappen in de proeftuinen is bijvoorbeeld verdwenen, terwijl daar vroeger wel over gepraat is. Ze kunnen dus niet meer in dezelfde mate instappen in het decreet.

De *minister* beklemtoont dat met dit decreet specifiek voor de gemeenschapscentra 500.000 euro wordt voorbehouden om hun rol te vervullen. Dat is meer dan een vrijblijvend inschrijven in de proeftuinen.

De heer *Jos Stassen* erkent dat er redenen waren om de gemeenschapscentra uit het decreet lokaal cultuurbeleid te lichten en dat de extra middelen een tussenoplossing vormen. Hij stelt tevens in vraag of de proeftuinen wel een goede optie zouden zijn geweest, omdat men dan toch weer in een projectmatig gegeven instapt. Toch herhaalt hij dat vroegere culturele centra die met de definities uit het decreet lokaal cultuurbeleid gemeenschapscentra zijn geworden, hun

opdracht inderdaad verengd zien tot het werken voor kansengroepen. Als dat de keuze van de minister is, dan is het aan de meerderheid om te bekijken of ze die keuze al dan niet blijven volgen. De discussie gaat eigenlijk over de opdracht van de gemeenschapscentra.

Minister *Anciaux* repliceert dat het hier gaat over het decreet voor het flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie. Dat is iets anders dan het lokaal cultuurbeleid. De gemeenschapscentra hebben geen enkele verplichting met betrekking tot de subsidiëring in dit kader.

Daarop antwoordt de heer *Jos Stassen* dat het nog hun enige decretale plaats is.

Minister *Bert Anciaux* weerlegt dit. Ze krijgen geen rechtstreekse subsidiëring, maar hebben zeker een plaats in het kader van het decreet op het lokaal cultuurbeleid. Ze spelen een rol in het opmaken van het cultuurbeleidsplan. In het kader van het Participatiedecreet krijgen ze een extra opdracht om de participatie van de kansengroepen te stimuleren.

De heer *Jos Stassen* meent dat het afhangt van de positie van waaruit het wordt bekeken. Voor een gemeente die vroeger een cultuurcentrum had dat gemeenschapscentrum is geworden en een decretaal statuut krijgt, is er sprake van een verenging van de opdracht.

De *minister* draait dit om en stelt dat het een uitbreiding van de opdracht behelst omdat het volgens de oorspronkelijke versie gewoon verdween.

Het artikel wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 31

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 32

Een amendement nr. 8 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijk strekt ertoe volgende wijzigingen aan te brengen:

A. in §4, 1°, de woorden “dit brede netwerk” vervangen door de woorden “een breed netwerk waarin een school en diverse overheden, organisaties en personen gezamenlijk werken aan een geïntegreerde leer- en leefomgeving, ten behoeve van de maximale persoonsontwikkeling van kinderen en jongeren;”;

B. aan §4 een 7° toevoegen, dat luidt als volgt: “7° proeftuinen voor het stimuleren van e-cultuur.”;

C. §7 vervangen door wat volgt:

“§7. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor:

1° het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling en de evaluatie van de projecten en de beoordelingscommissie, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden;

2° de monitoring en evaluatie van de proeftuinen die participatie bevorderen.”.

De heer *Dirk de Kort* legt uit dat in het voorontwerp het begrip Brede School werd gedefinieerd. Dat werd geschrapt in het ontwerp, maar de indieners van het amendement achten het toch zinvol dit op te nemen.

Met de proeftuinen voor het stimuleren van e-cultuur menen de indieners dat aan de opmerkingen van de Raad voor Cultuur wordt tegemoetgekomen. Ten slotte vinden ze het ook van belang de evaluatie en de effectmeting van het hoofdstuk mee te kunnen opvolgen.

De heer *Jos Stassen* vraagt waarom de keuze is gemaakt om de proeftuinen te beperken tot sportclubs uit Gent, Antwerpen en het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Is het een grootstedelijke opdracht?

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat proeftuinen altijd tot doel hebben om later te worden vervangen en structureel opgenomen te worden in reguliere structuren. De drie grootstedelijke gebieden zijn gekozen omdat de problematiek daar het grootst is.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 33

Het artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VIII

Subsidiëring van evenementen
ter bevordering van de participatie
in cultuur en sport

AFDELING I

Grootschalige cultuur- of sportevenementen

Een amendement nr. 9 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe in het opschrift van hoofdstuk VIII de woorden “cultuur of sport” te vervangen door de woorden “cultuur, jeugdwerk of sport”.

Een amendement nr. 10 voorgesteld door dezelfde indieners strekt ertoe in het opschrift van afdeling I de woorden “of sportevenementen” te vervangen door de woorden “, jeugd- of sportevenementen”.

De heer *Bart Caron* stelt dat de indieners ervan overtuigd zijn geraakt dat ook jeugd-evenementen moeten worden gesubsidieerd op de wijze die in dit hoofdstuk voor cultuur- en sportevenementen wordt bepaald. Op die manier komen de drie sectoren in beeld waaraan dit decreet een prioriteit geeft: cultuur, sport én jeugdwerk. Belangrijk is ook dat het gaat om evenementen waarbij de participatie voorop staat.

De amendementen nrs 9 en 10 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 34

Een amendement nr. 11 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe de woorden “cultuur of sport” te vervangen door de woorden “cultuur, jeugdwerk of sport”.

De heer *Bart Caron* verwijst naar de amendementen 9 en 10 waarin het jeugdwerk en jeugd-evenementen worden geïntroduceerd.

De heer *Jos Stassen* vraagt of de bedoelde evenementen door om het even welke organisatie kunnen worden ingericht, zolang ze maar aan de doelstellingen beantwoorden? De *minister* antwoordt bevestigend.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 35

Een amendement nr. 12 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe volgende wijzigingen aan te brengen:

A. in §1, eerste lid, de woorden “cultuur- en sportevenementen” vervangen door de woorden “cultuur-, jeugd- en sportevenementen”;

B. aan §2, eerste lid, een 9° toevoegen, dat luidt als volgt:

“9° de mate waarin het evenement de samenwerking tussen cultuur, jeugdwerk en sport bevordert”.

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dat tekstwijziging in §1 gebeurt in overeenstemming met amendement nr. 9 waarin het jeugdwerk en jeugd-evenementen worden geïntroduceerd.

Door dit in §2, 9°, als criterium toe te voegen wordt het transversale karakter van het voorstel van decreet extra onderstreept. De hier bedoelde evenementen moeten niet alleen de participatie centraal stellen. Evenementen die ook intersectorale samenwerking bevorderen, krijgen de voorkeur.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

AFDELING II

Cultuurstad en Sportstad
van Vlaanderen

Een amendement nr. 13 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman

Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe in hoofdstuk VIII, in het opschrift van afdeling II de woorden “Cultuurstad en Sportstad” te vervangen door de woorden “Cultuurgemeente en Sportgemeente”.

De heer *Dirk de Kort* verduidelijkt dat het amendement ertoe strekt dat alle gemeenten in aanmerking kunnen komen voor de titel Cultuurgemeente Vlaanderen en Sportgemeente Vlaanderen. Door alle gemeenten in dit verband kansen te geven, wordt een extra dynamiek aangewakkerd, vooral binnen de betrokken gemeenten die deze titel ambiëren. Belangrijk is immers de actieve betrokkenheid en de participatie van de bevolking. Bovendien moet deze titel ertoe kunnen bijdragen dat er, bijvoorbeeld op het niveau van infrastructuur, ontsluiting, toeleiding, samenwerking enzovoort, duurzame effecten worden veroorzaakt.

De heer *Jos Stassen* vindt het eerder logisch dat de stedelijke context primeert, waar het gaat over excelleren in die materie van wat er al gebeurt. Het gaat ook om uitstraling, al begrijpt hij dat het een vorm van tegemoetkoming kan zijn aan de plattelandsomgeving. Hij vraagt naar een verantwoording voor die optie.

De heer *Paul Delva* verklaart dat het interessante van dit amendement erin schuilt dat de projectaanvragen op hun merites kunnen worden beoordeeld in plaats van op grond van de kenmerken van de aanvrager. En er wordt tegemoetgekomen aan een kritiek die ook de Raad voor Cultuur heeft geuit, namelijk dat plattelandsgemeenten niet gediscrimineerd mogen worden.

De *minister* stelt aanvullend dat dossiers vanzelfsprekend op kwaliteit en inhoud worden beoordeeld. Hij kan zich wel in de kritiek inleven ten aanzien van de landelijke gemeenten.

De heer *Jos Stassen* oppert dat daarin al een veel ruimere marge zit. De categorie waar men oorspronkelijk aan dacht, was veel kleiner en er zijn dus al veel meer steden opgenomen. De *minister* beaamt dit maar geeft het voorbeeld van Meeuwen-Gruitrode, dat naast Bree ligt. Bree is een stad, Meeuwen-Gruitrode niet. Hij stelt de vraag waarom dat niet een schitterend project zou kunnen opzetten met een bredere uitstraling. Daarom kan hij zich vinden in het amendement.

De heer *Bart Caron* voegt er nog aan toe dat het precies een bijzondere kwaliteit kan hebben als een gemeente dat doet. Hij stelt dat kwaliteiten buiten het

stedelijke gebied het verdienen gevaloriseerd te worden. Daarbij refereert hij aan het stiltegebied tussen Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant, dat volgens hem ook culturele kwaliteiten heeft. In de originele versie waren zelfs de grote steden uitgesloten. Hij stelt dat nu geopteerd wordt voor volledige openheid en dat dit een rijkdom en diversiteit aan gemeenten kan meebrengen en Vlamingen de kans kan geven om zaken te ontdekken die ze niet kennen.

De heer *Jos Stassen* vraagt of het project van Turnhout het eerste zal zijn, waarop minister Anciaux antwoordt dat dit moet worden beoordeeld in functie van het dossier.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 36

Een amendement nr. 14 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe het woord “Cultuurstad”, het woord “stad”, en het woord “Sportstad” respectievelijk te vervangen door de woorden “Cultuurstad of -gemeente”, het woord “gemeente” en de woorden “Sportstad of -gemeente”.

De tekstwijziging gebeurt, zoals reeds in amendement nr. 13 werd gesteld, om alle gemeenten in staat te stellen te kandideren voor de titel Cultuurgemeente (of -stad) Vlaanderen en Sportgemeente (of -stad) Vlaanderen.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 37

Een amendement nr. 15 voorgesteld door de heren Bart Caron, Dirk de Kort, Jo Vermeulen, Herman Schueremans en Kris Van Dijck strekt ertoe volgende wijzigingen aan te brengen:

- A. in §1 het woord “Cultuurstad” en het woord “Sportstad” respectievelijk vervangen door het woord “Cultuurgemeente” en het woord “Sportgemeente”;
- B. in §1, 1°, de woorden “van centrumgemeenten in de regionaalstedelijke en in de structuurondersteunende kleinstedelijke gebieden” schrappen;

- C. in §2 het woord “Cultuurstad” en het woord “Sportstad” respectievelijk vervangen door de woorden “Cultuurstad of -gemeente” en de woorden “Sportstad of -gemeente”;
- D. in §4 het woord “Cultuurstad” en het woord “Sportstad” respectievelijk vervangen door het woord “Cultuurgemeente” en het woord “Sportgemeente”;
- E. in §5 het woord “stad” vervangen door het woord “gemeente”;
- F. in §6 het woord “Cultuurstad” en het woord “Sportstad” respectievelijk vervangen door het woord “Cultuurgemeente” en het woord “Sportgemeente”;
- G. in §7 het woord “stad”, het woord “Cultuurstad” en het woord “Sportstad” respectievelijk vervangen door het woord “gemeente”, het woord “Cultuurgemeente” en het woord “Sportgemeente”;
- H. in §7 het woord “februari” vervangen door “april”.

De heer Paul Delva verduidelijkt dat de tekstwijzigingen A tot G gebeuren om alle gemeenten in staat te stellen te kandideren voor de titel Cultuurgemeente of -stad Vlaanderen en Sportgemeente of -stad Vlaanderen, zoals in amendement nr. 13 reeds werd uiteengezet.

Door de wijziging onder H, waardoor de indieningsdatum voor de eerste aanvragen op 1 april 2008 gelegd wordt, hebben de gemeenten nog voldoende tijd om zich eventueel kandidaat te stellen.

Het amendement en het aldus gewijzigde artikel 37 worden unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikelen 38 tot en met 46

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en

sport wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

Paul DELVA

De voorzitter,

Dany VANDENBOSSCHE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

ONTWERP VAN DECREET

houdende flankerende en stimulerende maatregelen ter bevordering van de participatie in cultuur, jeugdwerk en sport

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° participatie: het deelnemen aan en het deelhebben in het cultuur-, jeugdwerk- en sportaanbod;
- 2° vrije tijd: de tijd die overblijft na enerzijds de gezins- en verzorgingstijd en anderzijds de school- en arbeidstijd;
- 3° interculturaliteit: dialoog, wederzijdse verkenning of ontmoeting tussen bevolkingsgroepen van diverse etnisch-culturele achtergrond;
- 4° personen met een etnisch-culturele diverse achtergrond: in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad verblijvende burgers met een sociaal-culturele herkomst die verbonden is aan een niet Benelux-land;
- 5° kansengroep: een geheel van personen die vanwege één of meer gemeenschappelijke persoons- of situationele kenmerken bijzondere beleidsuitdagingen stellen voor cultuur-, jeugdwerk- en sportparticipatie;
- 6° niet-formele educatie: een geïnstitutionaliseerde vorm van educatie die niet formeel geëvalueerd wordt en waarbij de deelnemer kennis, inzicht en vaardigheden vergroot voor zichzelf en anderen, met het oog op persoonsontplooiing en actieve participatie in een democratische samenleving;
- 7° hobbyvereniging: een vereniging waarbinnen op een georganiseerde wijze en in groepsverband een vrijetijdsbesteding wordt beoefend;
- 8° proeftuinen: initiatieven die met het oog op methodische of inhoudelijke vernieuwing, en op projectmatige wijze, inspelen op nieuwe ontwikkelingen en behoeften in de cultuur-, jeugd- of sportsector, en waarvan de projecttermijn beperkt blijft tot maximaal vijf jaar;
- 9° vereniging met landelijke werking: een vereniging die door haar doelstelling en werking deelnemers aantrekt uit of een werking heeft in minstens vier provincies van het Nederlandse taalgebied. Alle gegevens en documenten moeten in het Nederlands aanwezig zijn op de zetel. In dit decreet wordt het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gelijkgesteld met een provincie;
- 10° werkingssubsidie: een subsidie voor de ondersteuning van de personeels- en werkingskosten, als resultaat van een structurele activiteit met een continu en permanent karakter;
- 11° projectsubsidie: een subsidie voor de ondersteuning van een initiatief in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, dat wegens haar activiteiten moet worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap, met een doelstelling en uitvoering die in de tijd kan worden afgebakend. De initiatieven dienen het Nederlands te gebruiken en alle gegevens en documenten met betrekking tot dit initiatief dienen in het Nederlands aanwezig te zijn op de zetel;
- 12° administratie: de entiteiten in het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media die bevoegd zijn voor de uitvoering van dit decreet;
- 13° beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media: het beleidsdomein, vermeld in artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juni 2005 met betrekking tot de organisatie van de Vlaamse administratie.

HOOFDSTUK II

Structurele subsidiëring van participatie-instellingen

AFDELING I

Verhoging en verbreding van de participatie

ONDERAFDELING I

Communicatie en informatiedienstverlening

Artikel 3

Om de participatie in het vrijetijdsaanbod en in het bijzonder in het cultuur-, jeugd- en sportaanbod te consolideren, verhogen en te verbreden, subsidieert de Vlaamse Regering een vereniging zonder winstoogmerk die als doel heeft participatie te stimuleren en te faciliteren via communicatie, marketing en informatiediensten. Bij het uitvoeren van die doelen richt de vereniging zich prioritair op een publieksgerichte actieve exploitatie van een sectoroverschrijdende databank, waarin de vrijetijdsbesteding met de nadruk op de sectoren cultuur, jeugdwerk en sport centraal staat.

Bij de subsidieaanvraag verduidelijkt de vereniging hoe ze die doelstellingen zal realiseren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, evenals voor de beoordeling van de aanvragen, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie, en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden.

Artikel 4

De Vlaamse Regering sluit met de vereniging, vermeld in artikel 3, een beheersovereenkomst. Die beheersovereenkomst bestrijkt maximaal een periode van vijf jaar en is hernieuwbaar.

In die overeenkomst worden ten minste de strategische en operationele doelstellingen en de bijbeho-

rende indicatoren bepaald, en wordt ook aandacht besteed aan de bevordering van de interculturaliteit.

De vereniging concretiseert de beheersovereenkomst in een meerjarenplan en legt dit ter goedkeuring voor aan de administratie.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de overeenkomst moet voldoen.

Bij wijze van overgang blijft de lopende beheersovereenkomst met de vereniging die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gesubsidieerd wordt op basisallocatie 33.12 van programma 45.50 van het decreet van 29 juni 2007 houdende aanpassing van de algemene uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007, gehandhaafd voor de jaren 2008 tot en met 2010.

Artikel 5

Vanaf de inwerkingtreding van het decreet tot en met 2010 voorziet de Vlaamse Regering in een jaarlijkse subsidie die, bij gelijke werking en opdracht, minstens gelijk is aan het subsidiebedrag dat op basisallocatie 33.12 van programma 45.50 van het decreet van 29 juni 2007 houdende aanpassing van de algemene uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007, werd toegekend.

Voor de volgende periodes wordt het subsidiebedrag door de Vlaamse Regering telkens opnieuw bepaald op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens, en uit de eigen beleidsintenties voor de volgende beheersovereenkomst.

ONDERAFDELING II

Leesbevordering

Artikel 6

Om de leescultuur, het leesklimaat en de leesomgeving in Vlaanderen te bevorderen, subsidieert de Vlaamse Regering een vereniging zonder winstoogmerk, die leesbevorderingscampagnes en -projecten voor diverse doelgroepen opzet, en die onderzoek naar lezen en leescultuur stimuleert. De vereniging

treedt op als coördinator van projecten, als kennis- en informatiecentrum, als aanspreekpunt voor leesbevordering en als internationale partner.

Op verzoek geeft de vereniging, aan de vereniging of verenigingen vermeld in artikel 23, §1, 4°, ondersteuning op het niveau van visie en methodes.

Bij de subsidieaanvraag verduidelijkt de vereniging hoe ze die doelstellingen zal realiseren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, evenals voor de beoordeling van de aanvragen, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie, en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden.

Artikel 7

De Vlaamse Regering sluit met de vereniging, vermeld in artikel 6, een beheersovereenkomst. Die overeenkomst bestrijkt maximaal een periode van vijf jaar en is hernieuwbaar.

In die overeenkomst worden ten minste de strategische en operationele doelstellingen en de bijbehorende indicatoren bepaald, en wordt ook aandacht besteed aan de bevordering van de interculturaliteit.

De vereniging concretiseert de beheersovereenkomst in een meerjarenplan en legt dit ter goedkeuring voor aan de administratie.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de overeenkomst moet voldoen.

Bij wijze van overgang blijft de lopende beheersovereenkomst met de vereniging die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gesubsidieerd wordt op basisallocatie 33.55 van programma 45.40 van het decreet van 29 juni 2007 houdende aanpassing van de algemene uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007, gehandhaafd voor de jaren 2008 tot en met 2010.

Vanaf de inwerkingtreding van het decreet tot en met 2010 voorziet de Vlaamse Regering in een jaarlijkse subsidie die, bij gelijke werking en opdracht, gelijk is aan het subsidiebedrag dat op basisallocatie 33.55 van programma 45.50 van het decreet van 29 juni

2007 houdende aanpassing van de algemene uitgaven van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007, werd toegekend.

Voor de volgende periodes wordt het subsidiebedrag door de Vlaamse Regering telkens opnieuw bepaald op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens, en uit de eigen beleidsintenties voor de volgende beheersovereenkomst.

Artikel 8

Om de geletterdheid van de Vlaamse bevolking te bevorderen, subsidieert de Vlaamse Regering jaarlijks projecten van verenigingen die bijdragen tot een beter leesklimaat. Prioriteit wordt daarbij gegeven aan projecten voor kansengroepen, projecten met een bovenlokale uitstraling en projecten die als experiment worden opgezet.

De vereniging, vermeld in artikel 6, komt hiervoor niet in aanmerking.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, de beoordeling van de projecten via een beoordelingscommissie, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden.

Artikel 9

Voor de projecten, vermeld in artikel 8, voorziet de Vlaamse Regering in een jaarlijks bedrag van minstens 170.000 euro.

AFDELING II

Vernieuwing en verdieping van de participatie van kansengroepen

Artikel 10

Om de verdieping en vernieuwing van de participatie van kansengroepen te realiseren, subsidieert de Vlaamse Regering een vereniging zonder winstoogmerk die, vertrekkend vanuit de leefwereld en het per-

spectief van kansengroepen, de participatie van deze groepen aan cultuur, jeugdwerk en sport versterkt. De vereniging heeft de volgende opdrachten:

1° op het niveau van visie en methodes, op verzoek, ondersteuning geven aan:

- a) particuliere sociaal-artistieke, sociaal-sportieve en cultuurparticipatieprojecten voor kansengroepen;
- b) lokale trajecten in verband met cultuur-, jeugdwerk- en sportparticipatie;
- c) de opmaak van een ‘afsprakennota vrijetijdsparticipatie’ als vermeld in artikel 22;
- d) de ontsluiting van goede praktijken, waaronder participatieprojecten en proeftuinen als vermeld in artikel 19 en 31;

2° het tot stand brengen of mogelijk maken van:

- a) samenwerkingsverbanden en netwerken waarin verschillende partners een inspanning leveren om de participatie van mensen in armoede mogelijk te maken;
- b) een systeem van financiële tegemoetkomingen ter bevordering van de participatie van mensen in armoede;
- c) concrete projecten voor kansengroepen;

3° het stimuleren en ontwikkelen van het maatschappelijke debat over de participatie van kansengroepen.

Bij de subsidieaanvraag verduidelijkt de vereniging hoe ze de doelstelling zal realiseren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling van de aanvragen, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden.

Artikel 11

De Vlaamse Regering sluit met de vereniging, vermeld in artikel 10, een beheersovereenkomst. Die

overeenkomst bestrijkt maximaal een periode van vijf jaar en is hernieuwbaar.

In die overeenkomst worden ten minste de strategische en operationele doelstellingen en de bijbehorende indicatoren bepaald, en wordt ook aandacht besteed aan de bevordering van de interculturaliteit.

De vereniging concretiseert de beheersovereenkomst in een meerjarenplan en legt dit ter goedkeuring voor aan de administratie.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de overeenkomst moet voldoen.

In afwijking van het eerste lid wordt de eerste overeenkomst gesloten voor de periode 2008-2010. De aanvraag daarvoor moet worden ingediend voor 1 februari 2008 en zal beoordeeld worden op basis van de wijze waarop de aanvragende vereniging in de voormelde periode de doelstelling zal realiseren.

Artikel 12

Voor de uitvoering van de eerste beheersovereenkomst, vermeld in artikel 11, voorziet de Vlaamse Regering in een werkingssubsidie van ten minste 600.000 euro. Voor de volgende periodes wordt het subsidiebedrag door de Vlaamse Regering telkens opnieuw bepaald op grond van de door de administratie geaggregeerde gegevens, en uit de eigen beleidsintenties voor de volgende beheersovereenkomst.

Voor de opdrachten, vermeld in artikel 22, §7, wordt de werkingssubsidie jaarlijks aangevuld zoals vermeld in artikel 22, §7.

HOOFDSTUK III

Subsidiëring van verenigingen met een specifieke opdracht met betrekking tot het verenigingsleven

Artikel 13

Met het oog op sterkere en meer toegankelijke expertise op het vlak van de kwaliteit en aanwezigheid van het cultuur-, jeugd- en sportverenigingsleven kan de Vlaamse Regering verenigingen subsidiëren om hun

specifieke expertise voor die sectoren te ontsluiten en ter beschikking te stellen zodat de slagkracht van die sectoren vergroot.

De verenigingen, vermeld in het eerste lid, bekleden door hun expertise met betrekking tot participatie in het verenigingsleven in Vlaanderen een uitzonderlijke of unieke positie, die de sectoren cultuur, jeugdwerk en sport overstijgt.

De verenigingen, vermeld in het eerste lid, komen niet in aanmerking voor subsidiëring via een decreet dat betrekking heeft op aangelegenheden binnen het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media, met uitzondering van dit decreet.

Een vereniging als vermeld in het eerste lid ontvangt een jaarlijkse subsidie van maximaal 150.000 euro voor specifieke opdrachten die in een overeenkomst met de Vlaamse Regering vastgelegd worden. Die overeenkomst bestrijkt maximaal een periode van vijf jaar en is hernieuwbaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de overeenkomst moet voldoen, alsook de voorwaarden voor de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden.

Artikel 14

Voor de uitvoering van artikel 13 voorziet de Vlaamse Regering jaarlijks in een bedrag van maximaal 300.000 euro.

HOOFDSTUK IV

Subsidiëring van
participatiebevorderende verenigingen
en initiatieven van en voor kansengroepen

AFDELING I

Structurele subsidiëring
van een vereniging ter bevordering
van de culturele en sportieve participatie
van gedetineerden

Artikel 15

Om de participatie van gedetineerden in hun directe sociale omgeving te realiseren, subsidieert de Vlaamse

Regering een vereniging zonder winstoogmerk die de culturele en sportieve participatie van deze doelgroep bevordert.

Hiertoe organiseert de vereniging sport- en sociale cultuuractiviteiten in gevangenissen en ontwikkelt ze een gevarieerd en gespecialiseerd cursusaanbod.

Bij de subsidieaanvraag verduidelijkt de vereniging hoe ze de doelstelling zal realiseren.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden.

Artikel 16

De Vlaamse Regering sluit met de vereniging, vermeld in artikel 15, een beheersovereenkomst. Die overeenkomst bestrijkt maximaal een periode van vijf jaar en is hernieuwbaar.

In die overeenkomst worden ten minste de strategische en operationele doelstellingen en de bijbehorende indicatoren bepaald, en wordt ook aandacht besteed aan de bevordering van de interculturaliteit.

De vereniging concretiseert de beheersovereenkomst in een meerjarenplan en legt dit ter goedkeuring voor aan de administratie.

In afwijking van het eerste lid wordt de eerste overeenkomst gesloten voor de periode 2008-2010.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de overeenkomst moet voldoen.

Artikel 17

Voor de uitvoering van de eerste beheersovereenkomst, vermeld in artikel 16, voorziet de Vlaamse Regering in een werkingssubsidie van ten minste 950.000 euro in 2008 en 1.100.000 euro vanaf 2009.

Voor de volgende periodes wordt het subsidiebedrag door de Vlaamse Regering telkens opnieuw bepaald op grond van de door de administratie geaggregeerde gegevens, en uit de eigen beleidsintenties voor de volgende beheersovereenkomst.

De subsidie, vermeld in artikel 15, is niet cumuleerbaar met de subsidies, vermeld in artikel 19.

Artikel 18

Om de reguliere bibliotheekwerking uit te breiden tot de gevangenen sluit de Vlaamse Regering in het kader van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid convenanten af met de betrokken gemeenten. De subsidies die hiervoor worden ingezet, worden voorzien voor personeels- en werkingskosten.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en voor het toezicht op de uitvoering van de convenanten.

AFDELING II

Subsidiëring van projecten
ter bevordering van de participatie
van kansengroepen
in cultuur, jeugdwerk of sport

Artikel 19

Om een diverse, duurzame en actieve participatie van kansengroepen aan cultuur, jeugdwerk en sport te bevorderen, subsidieert de Vlaamse Regering jaarlijks projecten die erin slagen die groepen via een vernieuwend concept toe te leiden naar culturele, jeugdwerk- of sportieve activiteiten of om initiatieven die uitgaan van die kansengroepen te valoriseren. De projecten worden opgezet door een vereniging zonder winstoogmerk.

De participatieprojecten, vermeld in het eerste lid, richten zich tot of gaan uit van een van de volgende kansengroepen:

- 1° personen met een handicap;
- 2° gedetineerden;
- 3° personen in armoede;
- 4° personen met een diverse etnisch-culturele achtergrond;
- 5° gezinnen met kinderen.

De Vlaamse Regering kan na voorafgaand advies van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media nog andere kansengroepen aanwijzen dan de kansengroepen, vermeld in het tweede lid.

Artikel 20

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, worden de participatieprojecten, vermeld in artikel 19, getoetst aan de volgende criteria:

- 1° de mate waarin het project inspeelt op en tegemoetkomt aan de eigenheid van de kansengroep of vertrekt vanuit de kansengroep;
- 2° de mate waarin het project een voorbeeld- of voortrekkersfunctie heeft voor de Vlaamse cultuur-, jeugdwerk- of sportpraktijk op het vlak van de methode, de communicatie, de netwerkvorming of de manier om de kansengroep te bereiken;
- 3° de mate waarin het project in aanmerking kan komen voor subsidiëring via een decreet dat betrekking heeft op aangelegenheden binnen het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media, met uitzondering van dit decreet;
- 4° de mate waarin het project interculturaliteit beoogt;
- 5° de mate waarin het project expliciete aandacht besteedt aan ouderen.

Behalve projecten voor gedetineerden en projecten met een uitzonderlijk karakter, komen projecten die worden ondernomen door verenigingen die al een werkingssubsidie ontvangen van de Vlaamse overheid niet in aanmerking voor subsidiëring op basis van dit hoofdstuk.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor:

- 1° het indienen van de subsidieaanvragen, evenals de criteria waaraan het uitzonderlijke karakter moet voldoen, voor de beoordeling en de evaluatie van de projecten en de beoordelingscommissie, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden;

2° de evaluatie en effectmeting van de keuze van kansengroepen en de bepaling van de bijhorende beleidsinstrumenten.

Artikel 21

Voor de subsidiëring van de projecten, vermeld in artikel 19, voorziet de Vlaamse Regering jaarlijks een bedrag van minimaal 1.800.000 euro.

AFDELING III

Subsidiëring van lokale netwerken
voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie
van personen in armoede

Artikel 22

§1. Met het oog op de creatie van een plaatselijk en structureel samenwerkingsverband dat werkt aan het slechten van participatiedrempels voor personen in armoede, subsidieert de Vlaamse Regering op basis van cofinanciering gemeenten of samenwerkingsverbanden van gemeenten in het Nederlandse taalgebied en de Vlaamse Gemeenschapscommissie die via lokale netwerken de participatie in cultuur, jeugdwerk of sport stimuleren.

De subsidies worden aangewend voor:

- a) de financiering van de deelname door personen in armoede aan vrijetijdsinitiatieven, -activiteiten en -verenigingen binnen en buiten de gemeente, met inbegrip van lidgeld en voor de deelname noodzakelijke benodigdheden;
- b) de ondersteuning en financiering van social-profitinitiatieven van of voor personen in armoede op sportief, jeugdwerk- of cultureel vlak.

Wat het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, kunnen deze middelen enkel worden aangewend voor de acties vermeld in §1, tweede lid, voor aanvragen via verenigingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Om voor de subsidie in aanmerking te komen, zal de gemeente, het samenwerkingsverband van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie:

1° bij de subsidieaanvraag een 'afsprakennota vrijetijdsparticipatie' voegen, die een periode bestrijkt tot en met het eerste jaar van de volgende bestuursperiode van de gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie en die minimaal voorziet in de financiering van initiatieven zoals vermeld in §1, tweede lid;

2° aantonen dat het opstellen, opvolgen en uitvoeren van de 'afsprakennota vrijetijdsparticipatie' tot stand komt via een lokaal netwerk, waarbij minimaal volgende partners actief worden betrokken:

a) als het gaat om de afsprakennota van een gemeente of een samenwerkingsverband van gemeenten:

- 1) de gemeentelijke dienst of diensten, bevoegd voor vrije tijd;
- 2) het openbaar centrum of de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
- 3) de verenigingen van personen in armoede en andere relevante lokale organisaties die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben;

b) als het gaat om de afsprakennota van de Vlaamse Gemeenschapscommissie:

- 1) de eigen diensten, bevoegd voor de vrije tijd;
- 2) de verenigingen van personen in armoede en andere relevante lokale organisaties die in hun werking personen in armoede als doelgroep hebben.

§3. Voor de subsidiëring van de gemeenten, samenwerkingsverbanden van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie, vermeld in §1, voorziet de Vlaamse Regering vanaf 2009 jaarlijks in een bedrag van minstens 1.650.000 euro. Daarvan wordt 6 procent voorbehouden voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De Vlaamse Regering stelt tijdens het laatste jaar van de gemeentelijke legislatuur de trekkingsrechten vast waarop een gemeente jaarlijks aanspraak maakt.

Voor de vaststelling van het subsidiebedrag per gemeente wordt uitgegaan van het principe van cofinanciering en van de volgende verdeelsleutel:

1° vijftig percent op basis van het aantal rechthebbenden op een verhoogde verzekeringstegemoetkoming als vermeld in artikel 37, §1 en §19, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorgingen en uitkeringen gecoördineerd op 14 juli 1994, op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan de vaststelling van de trekkingsrechten;

2° vijftig percent op basis van het aantal gerechtigden op maatschappelijke integratie als vermeld in de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, op 1 januari van het jaar dat voorafgaat aan de vaststelling van de trekkingsrechten.

In afwijking van het tweede lid worden de trekkingsrechten voor de eerste keer vastgesteld in 2008.

§4. Een gemeente, samenwerkingsverband van gemeenten of de Vlaamse Gemeenschapscommissie kan jaarlijks beslissen om de uitvoering van de ‘afsprakennota vrijetijdsparticipatie’ voor de resterende beleidsperiode stop te zetten. Dit impliceert automatisch de stopzetting van de subsidiëring.

§5. Alle verplichte partners als vermeld in §2, 2°, en elke betrokkene bij de ‘afsprakennota vrijetijdsparticipatie’ kunnen, met het oog op bemiddeling, een klacht indienen tegen opmaak of uitvoering van de afsprakennota bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst. De klacht is maar behandelbaar als die wordt vergezeld van een advies van een ter zake relevante lokale adviesraad.

§6. Als niet voldaan wordt aan de voorwaarden vermeld in §2, worden de trekkingsrechten van de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie jaarlijks toegevoegd aan de subsidie van de vereniging, vermeld in artikel 10, ter uitvoering van de opdrachten, vermeld in artikel 10, 2°. Die middelen kunnen enkel worden aangewend voor de acties vermeld in §1, tweede lid. Een rechtstreekse financiële tegemoetkoming is daarbij alleen mogelijk voor personen in armoede die niet in een gesubsidieerde gemeente wonen als vermeld in dit artikel.

§7. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor:

1° het indienen van de subsidieaanvragen, de omvang van de cofinanciering, de toekenning en de uitbe-

taling van de subsidie, het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden, de klachtenprocedure en de mogelijkheden tot stopzetting;

2° de monitoring en evaluatie van de lokale netwerken voor de bevordering van de vrijetijdsparticipatie van personen in armoede.

AFDELING IV

Subsidiëring van praktijkgerichte, laagdrempelige educatie voor kansengroepen

Artikel 23

§1. Om de elementaire competenties voor maatschappelijke participatie te verhogen, subsidieert de Vlaamse Regering voor een periode van vijf jaar maximaal zes verenigingen met een landelijke werking voor de ondersteuning van vormingsinitiatieven. Onder die verenigingen bevinden zich:

1° minstens twee sociaal-culturele verenigingen voor laagdrempelige, op praktische vaardigheden gerichte vormingsinitiatieven;

2° minstens één sportvereniging voor laagdrempelige, op praktische vaardigheden gerichte vormingsinitiatieven in sportgerelateerde bewegingsvormen;

3° minstens één vereniging voor blinden en slechtzienden voor vormingsinitiatieven, gericht op het aanleren en trainen van praktische vaardigheden en het gebruiken van aangepaste technische hulpmiddelen;

4° minstens één vereniging die het wegwerken van laaggeletterdheid als doelstelling heeft door initiatieven die via begeleiding van leesgroepen en voorleesprojecten het leesklimaat en de leescultuur van kansengroepen bevorderen.

§2. De Vlaamse Regering selecteert bij de verenigingen, vermeld in §1, een divers aanbod vormingsinitiatieven en maakt deze lijst van initiatieven bekend.

§3. De verenigingen, vermeld in §1, tonen bij de subsidieaanvraag op basis van twee jaar werking aan dat ze een divers en op praktische vaardigheden gericht aanbod op een laagdrempelige en kwaliteitsvolle

manier kunnen waarborgen. De subsidies worden toegekend op basis van een visienota en een jaarplan.

§4. De verenigingen besteden minstens drie vierde van het subsidiebedrag aan de vormingsinitiatieven, vermeld in §2.

§5. Verenigingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gesubsidieerd worden op grond van het reglement houdende uitgangspunten voor de financiële ondersteuning van organisaties voor het inrichten van praktijkgerichte opleidingen, blijven, bij wijze van overgang, gedurende het werkjaar 2008 verder gesubsidieerd op basis van de voorwaarden die zijn opgenomen in het voormelde reglement. Ze behouden voor het werkjaar 2008 het subsidiebedrag dat ze op basis van dit reglement in het jaar 2007 ontvangen.

§6. Nieuwe verenigingen worden op zijn vroegst vanaf 1 januari 2009 gesubsidieerd.

Artikel 24

Voor de subsidiëring van de verenigingen, vermeld in artikel 23, §1, voorziet de Vlaamse Regering vanaf 2009 jaarlijks in een bedrag van ten minste 1.400.000 euro.

De Vlaamse Regering bepaalt:

- 1° de kansengroepen, vermeld in artikel 23;
- 2° het aantal uren vorming dat de verenigingen, vermeld in artikel 23, §1, op jaarbasis minimaal geven;
- 3° de maximale subsidie per uur vorming;
- 4° welk aandeel van de vormingsinitiatieven de verenigingen, vermeld in artikel 23, §1, 1°, jaarlijks moeten bestemmen voor kansengroepen;
- 5° welke lokale initiatiefnemers binnen de perken van de vastgelegde kredieten een beroep kunnen doen op de verenigingen, vermeld in artikel 23, §1, voor het geven van vormingsinitiatieven uit het geselecteerde aanbod;
- 6° de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling ervan, de toekenning en de uitbetaling van de sub-

sidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëeringsvoorwaarden.

HOOFDSTUK V

Subsidiëring van hobbyverenigingen voor de landelijke en op participatie gerichte activiteiten

Artikel 25

Om de gemeenschapsvormende waarde en de kwalitatieve ondersteuning van lokale hobbyverenigingen te stimuleren, subsidieert de Vlaamse Regering hobbyverenigingen met een landelijke werking. Ze moeten voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° een vereniging zonder winstoogmerk zijn;
- 2° een landelijke ledenwerking ontplooiën;
- 3° minstens vijftig afdelingen tellen met een spreiding over minstens vier provincies;
- 4° activiteiten organiseren die de participatie van leden en geïnteresseerden verbreden en verdiepen, onder andere door competentieverhoging op het educatieve, culturele of sportieve vlak.

Hobbyverenigingen die al een werkingssubsidie ontvangen van de Vlaamse overheid, komen niet in aanmerking voor subsidiëring op basis van dit hoofdstuk.

Artikel 26

Een hobbyvereniging als vermeld in artikel 25, eerste lid, ontvangt een subsidie van maximaal 10.000 euro per jaar. Die subsidie wordt aangewend voor:

- 1° de organisatie van minstens één activiteit met landelijke uitstraling in het kader van de vrijetijdsbesteding met het oog op cultuur of sport;
- 2° de organisatie van minstens één initiatief met als doel de bestuurlijke competenties van de lokale afdelingen te verhogen;
- 3° het op regelmatige basis informeren van de leden via een tijdschrift, een website of een ander communicatiemiddel.

De subsidieaanvragen worden vergeleken en beoordeeld op basis van de volgende criteria:

- 1° de mate waarin ze de diversiteit van hobbyverenigingen in Vlaanderen vergroten;
- 2° de mate waarin ze het bereik van de vereniging vergroten;
- 3° de mate waarin ze de participatie van de deelnemers verdiepen;
- 4° de mate waarin ze personen uit kansengroepen bereiken;
- 5° de mate waarin ze een jeugdwerking uitbouwen.

Artikel 27

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, als ook voor de beoordeling ervan, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëringsvoorwaarden.

Artikel 28

Voor de subsidiëring van de verenigingen, vermeld in artikel 25, voorziet de Vlaamse Regering jaarlijks in een bedrag van ten minste 500.000 euro.

HOOFDSTUK VI

Tegemoetkoming in het organiseren van een bijzonder cultuuraanbod

Artikel 29

§1. De Vlaamse overheid stimuleert de cultuurparticipatie van de Vlaamse bevolking en de spreiding van culturele initiatieven door een deel van de uitkoop-som voor een voorstelling terug te betalen.

De Vlaamse overheid selecteert daartoe zowel een aanbod van gezelschappen die nieuw zijn op het podium of die een nieuwe artistieke richting inslaan als een aanbod van meer gevestigde gezelschappen en

van gezelschappen die zich richten tot specifieke categorieën als vermeld in §2.

§2. Voor subsidiëring komen in aanmerking:

- 1° sociaal-culturele, culturele, jeugdwerk- en sportverenigingen;
- 2° gemeenschapscentra;
- 3° instellingen uit de bijzondere jeugdzorg;
- 4° rustoorden voor bejaarden en rust- en verzorgingstehuizen;
- 5° dienstencentra, serviceflats en wooncomplexen met dienstverlening;
- 6° instellingen voor personen met een handicap;
- 7° instellingen voor personen uit de geestelijke gezondheidszorg;
- 8° gevangenissen;
- 9° asielcentra;
- 10° vakantie- en recreatiecentra onder de door de Vlaamse Regering te bepalen voorwaarden;
- 11° organisaties voor thuiszorg;
- 12° organisaties die werken met mensen met een laag inkomen of waar armen het woord nemen;
- 13° cultuurcentra en kunstencentra die door de Vlaamse overheid gesubsidieerd worden.

§3. De Vlaamse Regering kan na advies van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media nog andere categorieën aanwijzen dan de categorieën vermeld in §2.

§4. De specifieke categorie, vermeld in §2, 13°, kan enkel een beroep doen op het aanbod van gezelschappen die nieuw op het podium zijn of die een nieuwe artistieke richting inslaan.

§5. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de selectie van het aanbod, het indienen van de subsidieaanvragen, evenals voor de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het

toezicht op de naleving van de subsidiëringsvoorwaarden.

§6. Voor de uitvoering van dit artikel voorziet de Vlaamse Regering jaarlijks in een bedrag van ten minste 600.000 euro.

Artikel 30

Ter bevordering van de participatie van kansengroepen subsidieert de Vlaamse Regering gemeenschapscentra, als vermeld in artikel 2, 3°, van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, voor projecten met het oog op een aanbod voor kansengroepen.

De Vlaamse Regering bepaalt de kansengroepen en de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie. Voor de uitvoering ervan voorziet de Vlaamse Regering jaarlijks in ten minste 500.000 euro.

HOOFDSTUK VII

Subsidiëring van proeftuinen die de participatie bevorderen

Artikel 31

De Vlaamse Regering verleent subsidies aan proeftuinen die de participatie van de bevolking verbreden en verdiepen.

Artikel 32

§1. De Vlaamse overheid kan jaarlijks een of meer projectoproepen voor proeftuinen lanceren waarin participatie in cultuur, jeugdwerk of sport vanuit een specifiek thema of voor een bepaalde doelgroep centraal staat.

§2. De ingediende projecten worden getoetst aan de volgende criteria:

1° de mate waarin wordt ingespeeld op het thema dat of de doelgroep die de overheid vooropstelt;

2° de blijvende methodische en inhoudelijke meerwaarde;

3° de mate van methodische en inhoudelijke vernieuwing;

4° de relevantie voor de Vlaamse cultuur-, jeugdwerk- of sportpraktijk;

5° de duidelijkheid van de toekomst van het project na de projecttermijn.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt het thema van de projectoproep en eventueel bijkomende criteria na advies van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

§4. In de periode 2008-2012 worden de volgende thema's het onderwerp van een proeftuin:

1° proeftuinen 'brede school'. De subsidie is specifiek bestemd voor de actieve betrokkenheid en inspanningen van verenigingen of projecten uit de cultuur-, jeugdwerk- of sportsector in een breed netwerk waarin een school en diverse overheden, organisaties en personen gezamenlijk werken aan een geïntegreerde leer- en leefomgeving, ten behoeve van de maximale persoonsontwikkeling van kinderen en jongeren;

2° proeftuinen die via verenigingsondersteuning een duurzame professionalisering en kwaliteitsverbetering, zowel qua organiserend vermogen als qua laagdrempelig en toegankelijk sportaanbod, van de sportclubs tot doel hebben;

3° proeftuinen voor opleiding en vorming van buurt-sportbegeleiders die de sportieve recreatie in de eigen woon- en leefomgeving stimuleren;

4° proeftuinen die kansengroepen stimuleren tot en begeleiden bij het ontwikkelen van jeugdverenigingen;

5° proeftuinen voor het stimuleren van profvoetbalclubs tot het opnemen van een kwaliteitsvol en duurzaam sociaal-maatschappelijk engagement in de buurt of de stad waar ze werken;

6° proeftuinen die sportclubs uit Antwerpen, Gent en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad versterken om beter hun maatschappelijke rol te kunnen opnemen ten opzichte van jongeren en hun

ouders, die door een cumul van factoren behoefte hebben aan een breed ondersteuningspakket;

7° proeftuinen voor het stimuleren van e-cultuur.

§5. De Vlaamse Regering kan na advies van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media aan §4 thema's toevoegen.

§6. De verenigingen die subsidies ontvangen op basis van dit artikel, maken, met het oog op eventuele begeleiding en ontsluiting, afspraken met de vereniging, vermeld in artikel 3, voor zover als het accent op de verbreding van de participatie ligt, of met de vereniging, vermeld in artikel 10, voor zover als het accent op de vernieuwing en verdieping van de participatie ligt.

§7. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor:

- 1° het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling en de evaluatie van de projecten en de beoordelingscommissie, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëringsvoorwaarden;
- 2° de monitoring en evaluatie van de proeftuinen die participatie bevorderen.

Artikel 33

Voor de uitvoering van artikel 31 voorziet de Vlaamse Regering jaarlijks in een bedrag van minimaal 3.500.000 euro in 2008 en 4.350.000 euro in 2009.

HOOFDSTUK VIII

Subsidiëring van evenementen
ter bevordering van de participatie
in cultuur, jeugdwerk of sport

AFDELING I

Grootschalige cultuur-,
jeugd- of sportevenementen

Artikel 34

De Vlaamse overheid kan jaarlijks een of meer top-evenementen ondersteunen waarin de participatie

van een breed publiek in cultuur, jeugdwerk of sport centraal staat.

Artikel 35

§1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, moeten cultuur-, jeugd- en sportevenementen voldoen aan de volgende formele voorwaarden:

- 1° het evenement vindt plaats in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 2° bij de subsidieaanvraag wordt een projectnota gevoegd, waarin minstens de doelstellingen, partners, de fasering en de financiering in detail zijn uitwerkt.

Evenementen die worden georganiseerd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad worden georganiseerd door een instelling die, wegens haar activiteiten, wordt beschouwd uitsluitend te behoren tot de Vlaamse Gemeenschap.

§2. Voor de toekenning van de subsidie wordt de projectnota getoetst aan al de volgende criteria:

- 1° de vernieuwende, wervende kwaliteiten van het programma (het geheel en de onderdelen);
- 2° het bereik van grote, brede, nieuwe en diverse publieken;
- 3° de breedte, kracht en variatie van het organiserende of dragende samenwerkingsverband;
- 4° de financiële en organisatorische haalbaarheid en draagbaarheid, met bijzondere aandacht voor cofinancieringen;
- 5° de kracht en omvang van het communicatie- en promotieplan en de aandacht voor de herkenning van de Vlaamse ondersteuning en de beeldvorming van de Vlaamse overheid;
- 6° de aandacht voor kansengroepen en intercultureeliteit;
- 7° de duurzame effecten op het vlak van infrastructuur en openbaar domein;
- 8° de duurzame effecten op het vlak van ontsluiting van en toeleiding naar voorzieningen;

9° de mate waarin het evenement de samenwerking tussen cultuur, jeugdwerk en sport bevordert.

Bijzondere aandacht gaat naar evenementen die de band tussen Vlaanderen en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad bevorderen.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling van de projecten, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëringsvoorwaarden.

§4. De wederzijdse engagementen tussen de initiatiefnemer en de Vlaamse overheid worden vastgelegd in een beheersovereenkomst.

§5. De Vlaamse Regering kan de toegekende subsidiëring spreiden over meerdere begrotingsjaren.

§6. Voor de uitvoering van artikel 34 voorziet de Vlaamse Regering jaarlijks in een bedrag van minimaal 500.000 euro.

AFDELING II

Cultuurgemeente en Sportgemeente van Vlaanderen

Artikel 36

De Vlaamse Regering kan tweejaarlijks een gemeente in Vlaanderen aanwijzen die gedurende een jaar de titel van Cultuurstad of -gemeente van Vlaanderen mag dragen, en een gemeente die gedurende een jaar de titel van Sportstad of -gemeente van Vlaanderen mag dragen.

Artikel 37

§1. De aanvragen voor de subsidiëring als Cultuurgemeente van Vlaanderen en als Sportgemeente van Vlaanderen, moeten voldoen aan de volgende formele voorwaarden:

1° de aanvraag wordt ingediend door het gemeentebestuur;

2° uiterlijk op 1 juni van het vierde jaar voor het jaar waarin de titel kan worden gedragen, wordt een uitgewerkte projectnota ingediend met een beschrijving van de doelstellingen en een indicatief overzicht van de geplande activiteiten en manifestaties, en een begroting.

§2. Voor de toekenning van de titel van Cultuurstad of -gemeente van Vlaanderen en van Sportstad of -gemeente van Vlaanderen wordt het dossier getoetst aan al de volgende criteria:

1° de vernieuwende en wervende kwaliteiten van het programma (het geheel en de onderdelen);

2° de actieve betrokkenheid en de concrete participatie van de bevolking;

3° het bereik van grote, brede, nieuwe en diverse publieken;

4° de breedte, kracht en variatie van het organiserende of dragende samenwerkingsverband;

5° de financiële en organisatorische haalbaarheid en draagbaarheid, met bijzondere aandacht voor cofinancieringen;

6° de kracht en omvang van het communicatie- en promotieplan en de aandacht voor de herkenning van de Vlaamse ondersteuning en de beeldvorming van de Vlaamse overheid;

7° de aandacht voor kansengroepen en intercultureeliteit;

8° de duurzame effecten op het vlak van infrastructuur en openbaar domein;

9° de duurzame effecten op het vlak van ontsluiting van en toeleiding naar voorzieningen.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden voor het indienen van de subsidieaanvragen, alsook voor de beoordeling ervan, de toekenning en de uitbetaling van de subsidie en het toezicht op de naleving van de subsidiëringsvoorwaarden.

§4. De Vlaamse Regering maakt uiterlijk op 30 november van het vierde jaar voor het jaar waarin

de titel kan worden gedragen, de volgende Cultuurgemeente van Vlaanderen en de volgende Sportgemeente van Vlaanderen bekend.

§5. De wederzijdse engagementen tussen de gemeente en de Vlaamse overheid worden vastgelegd in een beheersovereenkomst.

§6. De Vlaamse Regering voorziet in een subsidie van 200.000 euro in het jaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de stad de titel Cultuurgemeente van Vlaanderen en Sportgemeente van Vlaanderen draagt en van 200.000 euro tijdens het jaar zelf.

§7. De eerste Cultuurgemeente van Vlaanderen die op basis van dit artikel wordt aangewezen, draagt die titel in 2010. De eerste Sportgemeente van Vlaanderen die op basis van dit artikel wordt aangewezen, draagt die titel in 2011. In afwijking van §4 maakt de Vlaamse Regering uiterlijk in 2008 bekend welke gemeente de titel Cultuurgemeente van Vlaanderen draagt in 2010 en 2012 en welke gemeente de titel Sportgemeente van Vlaanderen draagt in 2011. In afwijking van §1, 2°, worden de aanvragen hiervoor ingediend voor 1 april 2008.

HOOFDSTUK IX

Wijzigingsbepaling

Artikel 38

Aan artikel 16 van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector, gewijzigd bij het decreet van 8 juli 2005, worden een vierde, vijfde en zesde lid ingevoegd, die luiden als volgt:

“In afwijking van het tweede lid wijst de Vlaamse Regering de personeelsfuncties waarin geregulariseerde DAC'ers tewerkgesteld zijn, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet onder de toepassing vallen van artikel 5 en 6, voor zover zij niet te situeren zijn in de erkende of gesubsidieerde organisaties, vermeld in artikel 2, 8°, en artikel 9, 2°, en voor zover de personeelsfuncties behoren tot de subsector, vermeld in artikel 9, 1°, toe aan organisaties die gesubsidieerd worden in het kader van het Participatiedecreet.

Bij wijze van overgang wordt bij de vaststelling van de toe te wijzen personeelsfuncties rekening gehouden met de volgende principes:

- 1° voor de projecten, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet maximaal twee voltijdse equivalenten personeelsfuncties gesubsidieerd krijgen, gebeurt de toewijzing vanaf 1 januari 2009;
- 2° per project kan de toewijzing die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet plaatsvindt, niet hoger zijn dan het equivalent van twee voltijdse personeelsfuncties;
- 3° onverminderd de toepassing van 2° behouden de projecten in 2008 altijd minstens een subsidiabel personeelsbestand van minstens twee voltijdse equivalenten personeelsfuncties.

De personeelsfuncties die in de loop van de toepassing van dit decreet onder de toepassing van de artikelen 5 en 6 komen, worden, met toepassing van de principes 1°, 2° en 3° van het vijfde lid van dit artikel, in afwijking van artikel 6, eerste lid, onmiddellijk toegewezen aan organisaties die gesubsidieerd worden in het kader van het Participatiedecreet.”.

HOOFDSTUK X

Slotbepalingen

Artikel 39

Artikel 36 van het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk wordt opgeheven.

Artikel 40

De eerste beheersovereenkomst, vermeld in artikel 16, vierde lid, wordt gesloten met de vereniging die werd gesubsidieerd volgens artikel 36 van het decreet, vermeld in artikel 39.

Artikel 41

De subsidies die op basis van dit decreet worden toegekend aan verenigingen die activiteiten uitoefenen

gericht op de gehele Vlaamse cultuurgemeenschap, bevatten de financiële middelen voor de ondersteuning van de jaarlijkse personeels- en werkingskosten van de verenigingen.

Artikel 42

§1. Een op basis van dit decreet gesubsidieerde vereniging kan, gedurende de periode waarin die vereniging haar overeenkomst uitvoert, onbeperkt fondsen aanleggen met eigen inkomsten en subsidies. Die fondsen moeten voldoen aan de geldende boekhoudkundige regels en moeten worden aangewend voor het doel van de vereniging.

§2. Op het einde van de periode van de beheersovereenkomst mag de som van de bestemde fondsen en het overgedragen resultaat worden overgedragen naar een volgende periode op voorwaarde dat die som niet meer bedraagt dan tien procent van de gemiddelde jaarlijkse kosten, berekend over de voorbije periode.

De Vlaamse Regering kan een afwijking toestaan van het percentage, vermeld in het eerste lid, op voorwaarde dat de vereniging daartoe een gemotiveerd bestedingsplan voorlegt.

§3. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de beleidsperiode, vermeld in §1, de som, vermeld in §2, eerste lid, meer bedraagt dan het bedrag dat bepaald werd in §2, dan moet het teveel ingehouden worden op het nog uit te keren saldo van de subsidie, toegekend aan de vereniging, en moet het eventueel daarna nog resterende bedrag door de vereniging teruggestort worden aan de Vlaamse overheid tot maximaal het bedrag van de door de Vlaamse overheid toegekende subsidies in het laatste jaar van de periode.

Als aan een vereniging als vermeld in §1, na afloop van de beleidsperiode waarop de beleidsnota betrekking heeft, geen subsidies meer worden verleend, dan is de vereniging verplicht een bestedingsplan voor de som, vermeld in §2, eerste lid, aangelegd in overeenstemming met §1, in te dienen bij de administratie. De som, vermeld in §2, eerste lid, moet in voorkomend geval prioritair aangewend worden voor de arbeidsrechtelijke verplichtingen.

Artikel 43

De bedragen, vermeld in dit decreet, worden aangepast aan de ontwikkeling van de gezondheidsindex, zoals berekend door de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen, bekrachtigd bij de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

De uitvoering van het decreet gebeurt binnen de ter beschikking gestelde begrotingskredieten.

Artikel 44

Elke begunstigde moet het logo van de Vlaamse overheid met het bijschrift “Met steun van de Vlaamse overheid” opnemen op alle informatiedragers en relevante externe communicatiekanalen. De Vlaamse Regering kan aan de begunstigten andere verplichtingen opleggen inzake de bekendmaking van de subsidiëring.

Artikel 45

Dit decreet wordt aangehaald als: Participatiedecreet.

Artikel 46

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2008, met uitzondering van artikel 10, 2°, b), dat in werking treedt op 1 januari 2009.
